

1975 நவம்பர் 5]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : சட்டப் பேரவை மார்ச் மாதத்தில் கூடியதற்குப் பிறகு, அடுத்தாற்போல இப்போதுதான் கூடியிருக்கிறது. கூடுமானவரையில், எவ்வளவு விரைவில் கொடுக்க முடியுமோ அப்படிக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யப்படும்.

இப்போது நாம் இந்த பில்களை எல்லாம் 5, 6 தேதிகளில் முடிக்க வேண்டுமென்று முடிவு செய்திருக்கிறோம். ஆகவே, ஒரு பில்லுக்கு எவ்வளவு நேரம் என்று ஒதுக்கிக்கொண்டாலொழிய முடிக்க முடியாது. கைத்தறித் துணிகள் பில்லை 11 மணிக்குள் முடித்து விடலாமா?

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : தலைவரவர்களே, இது மிகவும் முக்கியமான பில்.

திரு. என். கே. பழனிசாமி : தலைவரவர்களே, பில்லை அனுசரித்து நேரம் கொடுக்க வேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இப்போது 10-30 மணி. 11½ மணிக்கு முடித்து விடுவோம்.

(4) அரசினர் சட்ட முன்வடிவுகள் (தொடர்ச்சி).

(இ) தமிழ் நாடு 1974 ஆம் ஆண்டு, கைத்தறித் துணிகள் (உற்பத்தி, பகிர்ந்தளித்தல், விற்பனை) சட்ட முன்வடிவு சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவுகள் எண் 19/74)—
விவாதம்—தொடர்ச்சி.

* திரு. கி. ஜெயராமன் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, இந்த மசோதாவை வரவேற்பதில் நான் மிக்க மகிழ்ச்சியடைகிறேன். இந்த மசோதா ஆரம்ப காலத்தில் வந்த நேரத்தில், மத்திய அரசினர் இதை எதிர்த்தார்கள். ஆனால் இன்று அந்த நிலைமை மாறியிருக்கிறது. அவர்கள் கூட கொள்கை அளவில் இதை ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

மற்றொரு நல்ல மாற்றத்தையும் நாம் பார்க்கின்றோம். அவர்கள்கூட கைத்தறித் தொழில் பாதுகாப்புக்காக ஒரு மசோதாவைக் கொண்டுவர எண்ணியிருக்கிறார்கள். இருந்தபோதிலும் அவர்கள் அந்த மசோதாவை எப்படிக் கொண்டுவரப் போகிறார்கள். எப்போது கொண்டு வரப்போகிறார்கள் என்று நாம் நிச்சயமாகச் சொல்வதற்கில்லை.

134 தமிழ் நாடு 1974-ம் ஆண்டு, கைத்தறித் துணிகள் (உற்பத்தி, பவர்ந்தளித்தல், விற்பனை) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 19/1974)

[திரு. கி. ஜெயராமன்] [1975 நவம்பர் 5]

கைத்தறித் தொழில் பாதுகாப்புக்காக, மாண்புமிகு முதல்வர் கலைஞர் அவர்களும், சம்பந்தப்பட்ட அமைச்சரும் விடா முயற்சி யாகக் கொள்கையை எடுத்து வந்தாடி, கடைசியில் மத்திய அரசே ஒப்புக்கொள்ளக்கூடிய நிலையை உண்டாக்கியிருப்பதற்காக அவர்களை நான் பாராட்டுகிறேன்.

கைத்தறித் தொழில் பாதுகாப்புக்காக, இதற்கு முன்னால் எத்தனையோ அரசுகள் இருந்து நடவடிக்கைகள் எடுத்திருந்தாலும், அவையெல்லாம் பயனற்றுப் போயின. கைத்தறி நெசவுத் தொழிலாளர்கள் தமிழகத்தில் மட்டும் 30 லட்சத்துக்குக் குறைவில்லாமல் இருக்கிறார்கள். இந்தியத் துணைக் கண்டத்தில் 75 லட்சத்துக்குக் குறைவில்லாமல் இருக்கிறார்கள். இவர்களுக்கு மறுவாழ்வு கொடுக்க நிலத்தைக் கொடுத்துப் பார்த்தோம். அதில் வெற்றி பெற முடியவில்லை.

அதற்குப் பிறகு, இந்த கைத்தறி நெசவுத் தொழிலாளர்கள் அவ்வளவு பேரையும் வேறு தொழிலில் அமர்த்த முடியுமா என்று பார்த்து, விசைத்தறியைக் கொண்டு வந்தார்கள். அந்த விசைத் தறியே இவர்களை அழித்து விடக்கூடிய நிலையில் உற்பத்தி செய்ததைப் பார்த்தோம்.

கைத்தறி நெசவாளர்களின் வாழ்வை புனராலோசனை செய்து, அவர்களுக்கு மறுவாழ்வு அளிக்க எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கைகள் எல்லாம் வெற்றி பெறாமல் போய்விட்டன. இப்போது அந்தத் தொழிலுக்கு மேம்பாடு தரத்தக்க வகையில் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் இந்த மசோதா கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது.

இதில் முக்கியமாக குறிப்பிடப்பட்டிருப்பது, நூல் உற்பத்தியும், விற்பனையும், விநியோகமும். இதற்கு முன்னால் எவ்வளவோ உத்தரவுகள் போட்டிருந்தாலும், அவைகளில் எல்லாம் எப்படியோ தப்பித்துக்கொள்ள சந்துபொந்துகள் இருந்தன. ஆகவே, அவற்றை முழுமையாக நடைமுறைக்குக் கொண்டுவர இயலாமல் போயிற்று. நமது நூல் விநியோக முறையையும், உற்பத்தி முறையையும் மத்திய அரசு ஆதரிக்க ஆரம்பித்துவிட்டது. அவர்கள்கூட மொத்த நூல் உற்பத்தியில் 30 சதவிகிதத்துக்குக் குறைவில்லாமல் கைத்தறிக்குத் தேவையான சிட்டமாகத்

1975 நவம்பர் 5] [திரு. கி. ஜெயராமன்]

தயாரிக்க வேண்டுமென்ற உத்திரவு போட இருக்கின்றார்கள். மத்திய அரசு கொண்டுவர இருக்கின்ற மசோதாவில் இதைச் சேர்க்க இருக்கிறார்கள்.

நமது மாண்புமிகு உறுப்பினர் சுப்பிரமணியம் அவர்கள், கைத்தறித் கொள்கை சவுளிக் கொள்கையைப் பொறுத்திருக்கிறது. ஆலைத் தொழிலைப் பொறுத்திருக்கிறது, ஆகவே மத்திய அரசு இதற்கு எதிர்ப்புக் காட்ட வேண்டிய நிலைமை வந்துவிடுமோ, கன்பிராண்டேஷன் வந்துவிடுமோ என்று அஞ்சினார்கள். மத்திய அரசே இதை உணர்ந்து தான், தன்னுடைய 20 அம்சத் திட்டத்தில் இதைச் சேர்த்திருக்கிறார்கள். கைத்தறித் தொழிலுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்கின்ற முறையில், நூல் உற்பத்தி, விற்பனை விநியோகம் ஆகியவை முக்கியமாகும். ஆகவே நாம் கொண்டு வந்திருக்கின்ற மசோதாவை நிச்சயமாக மத்திய அரசு ஆதரிக்கத்தான் போகிறார்கள்.

அடுத்த பிரச்சனை கைத்தறி ரகங்கள். கைத்தறிக்கு ரகங்களை ஒதுக்குவதில் பிரச்சனை இருந்து வருகிறது. இதற்கு முன்னால் இருந்தவர்கள் கைத்தறிக்கு ரகங்களை ஒதுக்கி உத்தரவு போட்டார்கள். ஆனால் அந்த உத்தரவை எல்லா மாநிலங்களும் ஏற்கவில்லை. மகாராஷ்டிரா, குஜராத் மாநிலங்கள் வேண்டுமென்றே எதிர்த்து தோற்கடித்து வந்தன. அங்கே 2,30,000-க்கு மேல் விசைத்தறிகள் வந்துவிட்டன. காம்போசிட் மில் உற்பத்தியை மிஞ்சிவிட்டது என்ற நிலை வந்தது. ஆகவே சில ரகங்களை ஒதுக்கி உத்தரவு போட்டதிலும், நூல் உற்பத்திக்கு போடப்பட்ட உத்தரவில் சந்துபொந்துகள் இருந்து தப்பித்துக் கொண்டது போல், இதிலும் சந்து பொந்துகள் இருந்ததால் அவற்றில் குழைந்து தப்பித்துக் கொண்டார்கள். இவற்றை எல்லாம் பார்த்தபிறகு, மிக்க அனுபவத்திற்குப் பின்னால்தான் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் இந்த மசோதாவைத் தயாரித்திருக்கிறார்கள்.

ரகங்கள் உற்பத்தி செய்வது என்ற முறை மட்டுமல்ல, செயற்கை நூல், சின்னதெடிக் யார்ன் இவைகளைக்கூட எதிர்காலத்தில் தீர்க்க தரிசனத்தோடு கைத்தறித் தொழிலுக்குப் பாதுகாப்பாக ஒதுக்க வேண்டும், விசைத்தறியாகட்டும், காம்போசிட் மில் உற்பத்தியாகட்டும், இவைகளில் உற்பத்தியாவது தடுக்கப் படவேண்டும் என்று மசோதாவில் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

196 கம்ழ நாடு 1974-ம் ஆண்டு, கைத்தறித் துணிகள் (உற்பத்தி, பகிர்ந்தளித்தல், விற்பனை) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 19/1974)

[திரு. கி. ஜெயராமன்] [1975 நவம்பர் 5]

வேறு மாநிலங்களில் பல பொருள்களின் உற்பத்தி மற்ற மாநிலங்களுக்குப் போகக் கூடாது என்று இன்டர்-ஸ்டேட் மூவ்மெண்டை தடுத்து வந்திருக்கிறார்கள். அதற்கு மத்திய அரசும் ஒத்துக்கொண்டு வந்திருக்கிறது. இன்டர்-ஸ்டேட் மூவ்மெண்டை கட்டுப்படுத்தியிருக்கிறார்கள்.

உதாரணத்துக்கு ஒன்று சொல்ல முடியும். மகாராஷ்டிரத்தில் 'மொனாபொலி காட்டன் பர்சேஸ்' வைத்திருக்கிறார்கள். அங்கே இருக்கின்ற பருத்தி அத்தனையையும் வெளியே விற்கக் கூடாது; மாநில அரசின் மார்க்கெட்டிங் கோவாபரேமன் பெட்ரேஷன் இருக்கிறது, அதற்குத்தான் விற்க வேண்டும் என்று வைத்தார்கள். வெளி மாநிலத்திலிருந்து வருகிறவர்கள் இந்தப் பருத்தியை நேரடியாக வாங்கக் கூடாது என்று தடை போட்டார்கள். அதற்கு மத்திய அரசு யோசித்து கடைசியில் ஒப்புக் கொண்டது. இப்படி இன்டர்-ஸ்டேட் மூவ்மெண்டு தடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. நேற்று முன்தினம், வெல்லத்தை கர்னாடகத்திலிருந்து வெளியே கொண்டு போகிறார்கள் என்று கருதி, வெளியே கொண்டு போகக் கூடாது என்று இன்டர்-ஸ்டேட் மூவ்மெண்டு தடை கொண்டு வர யோசித்திருக்கிறார்கள். அதே போல் கைத்தறி ரகங்கள் உற்பத்தி, விற்பனை இவற்றில் இன்டர்-ஸ்டேட் மூவ்மெண்டு தடுக்கப்பட்டால் என்ன செய்வது என்பதற்கு யாராவது மாற்று யோசனை சொல்லியிருக்க வேண்டும். நாங்கள் பல இடங்களைச் சுற்றிப் பார்த்தோம். விசைத்தறிக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்கின்ற முறையில் மசோதா கொண்டுவர வேண்டும். காம்போசிட் மில் வியாபாரிகள் எங்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்க வேண்டும் என்று சொன்னார்களே தவிர, கைத்தறித் தொழிலுக்கு ஆபத்து வராமல் எப்படிச் செய்வது என்று மாற்று யோசனை யாரும் சொல்லவில்லை.

(முற்பகல் 10-30)

சிறந்த மாற்று யோசனை சொல்லியிருக்க முடியும் என்றால், கைத்தறித் தொழில் பாதுகாப்புக்காக அவர்கள் விட்டுக் கொடுத்தாக வேண்டும். தங்களின் உற்பத்தி முறையைக் கட்டுப்படுத்தியாக வேண்டும். நாம் மதுவிலக்கிற்காக தியாகத்தைச் செய்திருக்கிறோம். கைத்தறி நெசவாளர்களுக்காக குஜராத், மகாராஷ்டிரா மாநிலங்கள் தியாகத்தைச் செய்து தான்

1975 நவம்பர் 5] [திரு. கி. ஜெயராமன்]

ஜேவேண்டும். 54 கோடி மக்கள் இருக்கிறார்கள். அங்கே உற்பத்தி ஆகிற துணிகளை நான்கு கோடி மக்கள் போக மீதம் உள்ளவர்களுக்கு விற்க முடியும். வெளி நாட்டிற்கு ஏற்றுமதி செய்ய முடியும்.

நம்மிடையே அனுப்பப்பட்ட விசைத்தறி துணிகளை என்ன செய்யலாம் என்று கேட்கலாம். கனம் அங்கத்தினர் கேட்கே தங்கமணி ஒரு திருத்தத்தைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். சித்தித்துப் பார்த்தால் வெளிமாநிலத்திலிருந்து உற்பத்தி ஆகி வருகிற விசைத் தறித் துணிகளை நம்முடைய அரசு வாங்கி அந்த வெளிமாநில விசைத்தறி உற்பத்தியைப் பாதுகாக்க வேண்டும். இது அடிப் படைக் கொள்கைக் கருவையே சிதைக்கிறது.

வெளிமாநில விசைத்தறி உற்பத்தி மட்டுமல்ல. நம்முடைய மாநிலத்தில் உற்பத்தியாகிற விசைத்தறித் துணியானாலும் இங்கே விற்பனையாவதற்கு கட்டுப்பாடு விதிக்காததால் சந்து பொந்துகளில் துழைந்து விசைத்தறித் துணியையே கைத்தறி துணி என்றார்கள். விசைத்தறி துணி என்று போட்டுவிட்டு நீளத்திலும் கலரிலும் ஒளிந்து கொண்டார்கள். இவைகள் நடைமுறையில் பரி சோதனைக்கு வரும்போது தப்பித்துக் கொள்ள வழியிருக்கிறது. அந்த ஓட்டையையும் சந்தையும் அடைக்க வேண்டுமென்று வினி யோக விற்பனை முறையில் தடுத்திருக்கிறோம். வேறு வழியில்லை. வழியிருந்தால் சொல்லியிருப்பார்கள். இந்தத் தொழிலில் உள்ள நிபுணர்கள் சொல்லியிருப்பார்கள். விசைத்தறிக்காக பாடுபடுகிற வர்கள் சொல்லியிருப்பார்கள். அவைகள் தொழிலைப் பாது காக்கத் தான் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதே நேரத்தில் கைத் தறித் தொழிலைப் பாதுகாக்க மாற்று யோசனை அங்கிருந்து வருவதாகத் தெரியவில்லை.

இந்தியத் துணைக்கண்டத்தில் இப்போது இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வருவதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். பவர் லாம் ஸ்பீ ஆலை அதிபர்கள் மிக வலிமையுடையவர்கள். எப்படி இந்த மத்திய சர்க்கார் இந்த ரகங்களை ஒதுக்கி நூல் விற்பனையைப் பாதுகாக்க மசோதா கொண்டுவரப் போகிறார்கள் என்பது சந்தேகமாக இருக்கிறது. இந்த மசோதாவை மத்திய சர்க்கார் தாராளமாகப் பரிசீலனை செய்து இன்டர்-ஸ்டேட் மூவ்மெண்டுக்கே ஆபத்து வருவதாக இருந்தால் நல்ல திருத்தங்கள் சொல்லட்டும்.

193 தமிழ் நாடு 1974-ம் ஆண்டு, கைத்தறித் துணிகள் (உற்பத்தி, பகிர்நாளித்தல், விற்பனை) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 19/1974)

[திரு. கி. ஜெயராமன்] [1975 நவம்பர் 5]

பல சட்டங்களுக்குத் திருத்தங்கள் சொன்னார்கள். அவைனை ஏற்றுக்கொண்டோம். அப்படி கைத்தறித் தொழிலுக்குச் சரியான முறையில் பாதுகாப்புத் தர திருத்தங்கள் தந்தால் நிச்சயமாக ஏற்றுக்கொள்வோம்.

அந்த முறையில் மத்திய சர்க்கார் குஜராத் மகாராஷ்டிரம் போன்ற பெரிய மாநிலங்களின் எதிர்ப்பைத் தாங்கிக் கொண்டு, இந்தியத் துணைக் கண்டத்தில் பூராவும், இந்தியப் பிரதமரே விவசாயத் தொழிலுக்கு அடுத்தாற்போல் கைத்தறித் தொழில் இருக்கிறது. அதைப் பாதுகாக்கவேண்டும் என்று கூறியிருக்கிறார்கள், அதை நடைமுறையில் நிறைவேற்ற மத்திய சர்க்கார் மனம் உவந்து இந்த மசோதாவை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். இங்குள்ளவர்கள் அவர்களுக்கு வலிவு கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு இந்த மசோதாவை ஆதரித்து அமருகிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்—தலைமை)

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்: தலைவர் அவர்களே, இந்த மசோதாவை வரவேற்று சில வார்த்தைகள் கூற ஆசைப்படுகிறேன்.

கைத்தறி நெசவாளர்களைப் பாதுகாக்க வேண்டுமென்ற உயர்ந்த நோக்கத்தோடு வந்துள்ள மசோதா இன்னும் சில அம்சங்கள் கூட இதில் இடம் பெற்றிருந்தால் நிச்சயமாக இதன் நோக்கம் நிறைவேறியிருக்குமென்று கருதுகிறேன். தொழிலாளர்களுக்குப் பாதுகாப்புக்காகக் கொண்டுவரப்பட்ட மசோதாவில் அவர்களுக்கு குறைந்த பட்ச ஊதியம் அவர்களுக்கு நிரந்தர வேலைவாய்ப்பு இவற்றுக்கெல்லாம் வழி வகை செய்யவில்லையென்ற அந்தக் குறைபாட்டை நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இதுவரையில் தொழிலாளர்கள் இங்கே எந்த எந்த வகையில் பாதிக்கப்பட்டு வருகிறார்கள் என்பதை இந்த நாடு நன்றாக அறிந்திருக்கிறது. அடிக்கடி நூல் விநியோகத்தில் ஓப்பன் மார்க்கெட்டில் இவர்கள் நூல் வாங்கும்பொழுது அவர்களுக்கு இருக்கிற இடையூறுகள் விலையேற்றம். இதனால் அவர்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்ற உண்மையை நாடு நன்கு அறியும். ஆனால் இந்த மசோதாவில் அவர்களுக்கு ஒழுங்கான முறையில் நூல் விநியோகம் செய்வதற்கு ஓப்பன் மார்க்கெட்டில் வாங்குவதற்கு வழி வகைகளை

சுவித நாடு 1974-ம் ஆண்டு, கைத்தறித் துணிகள் (உற்பத்தி, பகிர்ந்தளித்தல், விற்பனை) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றம் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 19/1974)

1975 நவம்பர் 5]

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

இருந்ததாகத் தெரியவில்லை. ஆகவேதான் இதைக் கூறுவதற்கு சாதாரணமாக கைத்தறி நெசவாளர்களுக்காக குறைந்த விலை நூல் வாங்குவதற்கு வழிவகை செய்திருந்தால் இந்த மசோதாவை இன்னும் அதிகமாகப் பாராட்டியிருப்பேன் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

சாதாரணமாக மார்க்கெட்டில் நூல் விலை ஏற்றத் தாழ்வு ஏற்படுவதற்குக் காரணம் மில் அதிபர்கள் இந்த நூல் விறியோகத்தைத் தங்கள் கண்டிரோலில் வைத்திருப்பதுதான். அவர்களுக்கு லாபம் கிடைக்க வேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு அந்த மார்க்கெட் கண்டிரோலை அவர்கள் கையில் வைத்திருக்கிறார்கள் என்பதை நாம் அறிவோம். ஆகவேதான் நூல் கள்ளச் சந்தையில் விற்பதால் மார்க்கெட் நிலவரம் ஒழுங்காக இல்லாத காரணத்தால் கைத்தறி நெசவாளர்கள் அதிகமாகப் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, இந்த மசோதாவின் மூலம் கண்டிரோல் செய்கிற வசதுக்கள் இருந்தால் தொழிலாளர்கள் பாதுகாக்கப்பட்டிருப்பார்கள் என்ற கருத்தையும் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்ததாக, குறைந்த பட்சக் கலி தொழிலாளர்களுக்குக் கிடைக்கவில்லை. ஏனென்றால் ஒரு பக்கம் நூல் விலையேற்றம், ஒரு பக்கம் துணித் தேக்கம் ஏற்படுவதால் சாதாரணமாகக் கலிக்கு குறைவு ஏற்படுகிறது. ஆகவே, தொழிலாளர்கள் அதிகமாகப் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். ஆகையால், துணித் தேக்கம் ஏற்படாத முறையில் அரசாங்கம் அதற்கான வழிமுறைகளைச் செய்திருக்க வேண்டும். இதனையும் செய்யத் தவறிவிட்டது என்ற குறைபாட்டையும் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தது ஒன்றைக் கூறுகிறேன். ஏதோ அரசாங்கம் தாராளமாக தொழில்களைக் காப்பாற்றுவதற்கு சப்ஸிடி என்ற முறையின்பல லட்ச ரூபாய் தள்ளுபடி செய்து அவர்களைக் காப்பாற்றுகிறோம் என்று அடிக்கடி கூறுகிறார்கள். இந்த சப்ஸிடி முறை எந்த அளவுக்கு நேரடியாக தொழிலாளர்களுக்குப் போய் சேருகிறது என்று பார்த்தால் நிச்சயமாக அது தொழிலாளர்களுக்குப் போய் சேரவில்லையென்ற குறைபாடு இருந்து கொண்டதான். இந்தக் கூட்டுறவு சங்கங்களில் அவர்கள் புக் அட்ஜஸ்ட்மென்ட் செய்து

200 தமிழ் நாடு 1974-ம் ஆண்டு, கைத்தறித் துணிகள் (உற்பத்தி, பகிர்நதனித்தல், விற்பனை) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 12/1974)

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

[1975 நவம்பர் 5]

முறையில் கூட்டுறவு சங்கங்களை நடத்துகிறவர்கள்தான் அத்தனும் பயன்விடிகிறார்கள். தொழிலாளர்களுக்கு அரசாங்கம் தள்ளுபடி செய்கிற செப்டிடி அவர்களுக்குப் போய் சேரவில்லை என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கூறிக்கொண்டு இந்த மசோதாவில் பல்வேறு குறைபாடுகள் இருந்தாலும் ஓரளவுக்கு கைத்தறித் தொழிலை கைத்தறித் தொழிலாளர்களைப் பாதுகாக்கின்ற அம்சம் இருப்பதால் ஆதரித்து அமர்கிறேன்.

திரு. என். கே. பழனிசாமி: துணை சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவை நான் வரவேற்கிறேன். இந்த மசோதா சட்டமானாலும் கூட மத்திய சர்க்கார் ஒத்துக்கொள்ள வேண்டும். மத்திய சர்க்கார் ஒத்துக்கொண்டாலும் இந்தியா பூராவும் சென்டிடல் ஆக்ட் என்று முறையில் சட்டம் போட்டால்தான் இது நடைமுறைக்கு வரும். இல்லாவிட்டால் ஏற்கனவே இதைப் பற்றித் தீர்மானம் போட்டிருக்கிறோம். அது அப்படியேதான் இருக்கிறது. துணியை எடுத்துக் கொண்டால் ஆள் ஒன்றுக்கு 20 கெஜம் என்றால் 1,200 கோடி கெஜம் தேவைப்படுகிறது. மில் துணி, கைத்தறித் துணி, விசைத் தறித் துணி எல்லாம் சேர்ந்து உற்பத்தியாவது 240 கோடி கெஜம்தான். ஆகவே பற்றாக்குறை இருக்கிறது. இன்றைக்கு இதுமாதிரித் தீர்மானம் வந்தாலும் கூட மில்லில் அதிகமாக உற்பத்தியாகி லே ஆப் செய்கிறார்கள். பத்து கோடி துணி தேங்கியிருக்கிறது என்கிறார்கள். உற்பத்தி அதிகம் இல்லை. ஆனால் லாபத்தைக் குறைக்க மறுக்கிறார்கள். They refuse to reduce the profit. லாபத்தை மேலும் பெருக்குவதன் மூலம் விவசாயிகளின் தலையில் வைக்கிறார்கள். நூல் விலையை ஏற்றுகிறார்கள். துணி உற்பத்தித் தேக்கம் ஏற்படுகிறது.

விசைத்தறி, கைத்தறிகளுக்கு நாம் பாதுகாப்புக் கொடுக்க வேண்டும். இந்தப் பிரச்சனை தீரவேண்டுமானால் டெக்ஸ்டைல் மில்களை அரசாங்கமே எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். உற்பத்தியிலும் விலையோகத்திலும் நம்மிடத்தில் கன்டிரோல் இல்லை. இது முக்கியமான விஷயம். கூட்டுறவு மில்கள் 13 இருக்கின்றன. டைரக்டர் ஆப் மில்ஸும், அசிஸ்டெண்டு டைரக்டர் ஆப் ஹேண்டிலும்ஸும் இரண்டு பேரும் மாதம் ஒரு தடவை கூடி நூல் விலை மார்க் கட்டில் எப்படி உள்ளது என்று பார்த்து குறைந்த விலையில் கொடுக்க வேண்டும். 40 சதவிகிதம் எம்போரியத்திற்கு போகிறது.

1975 நவம்பர் 5] [திரு. என். கே. பழனிசாமி]

பாக்கி ஒப்பன் மார்க்கெட்டிற்கு, எம்போரியத்திற்குக் கொடுக்கிற
தால் குறைந்த விலையில் திசுப்பதில்லை. சிக்மிஸ்ஸ் இருக்கின்றன.
கூட்டுறவு மில்கர் இருக்கின்றன. சதவிததம் லாபம் வைத்து
நெசவாளர்களுக்கு ஏன் கொடுக்கக் கூடாது? மத்திய சர்க்காரைக்
குறை சொல்வதற்குப் பதிலாக இந்த மாதிரி நடவடிக்கைகளை
எடுக்கலாம்.

அடுத்தபடியாக, வாழ்க்கைக்கு உத்தரவாதம் அளிக்கக் கூடிய
முறையில் நீட் பேஸ்ட் மினிம்ம் திவஜ் இருக்க வேண்டும். அமைச்சர்
இது சம்பந்தமான ஒரு கேள்விக்குக்கூட பதிலளித்தார்கள்.
700 சொசைடிகளில் 500 ஓடவில்லை; 150 கொஞ்சம் நஞ்சம்
லாபத்தில் ஓடிக் கொண்டிருக்கிறது. பாக்கி 30 சதவிததம்
சொசைடிகள்தான் இருக்கின்றன. நெசவாளர்களுக்கு இதில்
அதிக லாபம் இல்லை. கடன் பாக்கி இருந்தால் சொசைடியின்
பெயரிலிருந்து நீக்கி விடுகிறார்கள். இப்படிப் பார்த்தால் எந்த
நெசவாளியும் டிஃபால்டர்தான். ஆகவே, கடன்களை ரத்து
செய்ய வேண்டும். குறைந்தபட்ச சம்பளத்தை நிர்ணயம் செய்ய
வேண்டும். சொசைடியில் உள்ளவர்களுக்கும் வெளியில் உள்ளவர்க
ளுக்கும் குறைந்தபட்ச ஊதியம் நிர்ணயம் செய்ய வேண்டும்.
வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, இப்போது பிரைமரி சொசைடிகள் இருக்
கின்றன. அபெக்ஸ் பாடி மூலமாக விற்பனை செய்யும்போது பிரை
மரி சொசைடிக்கு என்ன வேலை? பில் மாநிலங்களில் நல்ல விலை
இருக்கிறது. ஷெட் கட்டிக் கொடுப்பது, இலாக்ஸ் வேண்டியவர்
களுக்குக் கொடுப்பது இப்படி வேலைகளை வரையறுத்துக்கொண்டு
அபெக்ஸ் பாடிகளோடு பிரைமரி சொசைடிகள் பொறுப்பு ஏற்றுக்
கொள்ள வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, கைத்தறிக்கு ரகங்களை ஒதுக்குகிறோம்.
மபதல்லால் போன்ற மில்கள் நல்ல ரகங்களைத் தயாரிப்பதால் நல்ல
விலையில் விற்கிறது. கைத்தறியிலும் நல்ல ரகங்களை உற்பத்தி
செய்ய வேண்டும். மேலும், வெளியிலிருந்து வருகிற கைத்தறிக்கும்
இங்கே இருந்து போகிற கைத்தறிக்கும் மினிம்ம் பிரைஸ் பிக்ஸ்
பண்ணவேண்டும். அப்படி பண்ணுகிறார்களா என்று பார்த்தால்
தேரியவில்லை.

232 தமிழ் நாடு 1974-ம் ஆண்டு, கைத்தறித் துணிகள் (உற்பத்தி, பயிர்த்தறித்தல், விற்பனை) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 19/1974)

[திரு. என். கே. பழனிசாமி] [1975 நவம்பர் 5]

‘எட்ட’-க்கு எந்த சர்க்காரும் இன்ன விலை என்று நிர்ணயம் பண்ண முடியாது. இதற்கு என்ன வழி? என்று யோசனை பண்ண வேண்டும். ரிபேட் 10 சதவிகிதம் வருஷத்திற்கு ஒன்று அல்லது இரண்டு முறை என்று கொடுக்கிறோம். இது போதாது. 5 அல்லது 3 தடவைகள் கொடுக்கலாம். அப்போதுதான் போட்டியிலிருந்து விடுபட்ட முடியும்; கைத்தறித் துணி விற்பதற்கு அப்போதுதான் வாய்ப்பு இருக்கும்.

இப்போது கைத்தறிக்கு எட்டு ரகங்கள் என்று ஒதுக்கி இருக்கிறோம். பவர் லூமுக்கு எத்தனை என்று ஒதுக்கி நிர்ணயம் செய்திருக்கிறோமா? டைல், போர்வை என்று கைத்தறிக்கு ஒதுக்கி இருப்பது போலவே பவர் லூமுக்கும் இன்னன்ன என்று ஒதுக்க வேண்டும். வெளிநாட்டுக்கு அனுப்பும்போது கைத்தறிக்கு பிரைவட்டை கொடுக்க வேண்டும். இரண்டையும் அனுப்புவது என்றால் கைத்தறிக்குப் பாதுகாப்பு இல்லை. இந்த முறையில் மசோதாவைத் திருத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

MR. H. V. HANDE: Hon. Deputy Speaker, Sir, while welcoming this Handloom Bill, which has gone to the Select Committee and has come back to the Assembly, I would like to offer a few remarks.

Though it is a fact that almost all the Members belonging to the Ruling Party and Opposition have welcomed this Bill, they have given a sort of discontentment and misgiving. The Bill may not be useful to lakhs and lakhs of persons who are engaged in the looms. Especially, it will not help the workers at all. My distinguished friend, Thiru K. Jayaraman, while welcoming the Bill also felt that the problems of the workers have not been solved. There are about 10 or 20 lakhs of workers in our State. It is a question whether these workers are going to be benefited by this measure. This is something which every one of us should carefully consider. I would like to read a particular paragraph from the evidence tendered before the Joint Select Committee.

One more person has given evidence. Mr. A. Ganapathy, செயலாளர், மதுரை மாவட்ட கை நெசவுத் தொழில்-தொழிலாளர் சங்கம்

தெனர்

1975 நவம்பர் 5] [Dr. H. V. Hande]

has given evidence before the Committee. He has made very important point. He has said :

“தெசவுத் தொழிலைப் பாதுகாத்தால் மட்டும் போதாது ; தெசவுத் தொழிலாளர்களைப் பாதுகாக்கும் சட்டத்தை உடனடியாகக் கொண்டு வந்து அமுலாக்க வேண்டும். கனியை இவ்வளவு என்று நிர்ணயிக்க வேண்டும். பஞ்சாலைகளிலே இன்னின்ன தூலை உற்பத்தி செய்ய வேண்டுமென்று கட்டுப்படுத்தி அமல் செய்ய வேண்டும். இப்போது அனுபவத்தில் கட்டுறவுச் சங்கங்களில் உறுப்பினர்களாக இருப்பவர்களுக்கு தூல் கிடைப்பதில்லை. வெளியே இருப்பவர்கள் கொங்கிக் கொண்டு போகிறார்கள். இந்த நிலையை மாற்ற வேண்டும். தூலுக்கு விலை நிர்ணயம் பண்ண வேண்டும்.

That is the crux of the matter. He has made very valid points, I hope all hon. Members will agree with the evidence. I am trying to cut across party lines. We must know whether this particular measure is coming to the rescue of the 'Nesavalars' in reality.

Thousands of families are engaged in weaving in Salem and Ramanathapuram districts. Have their problems been solved? No. Unless we solve the problems about which they had spoken of in evidence, unless we see that the competition from the mill sector is prevented, we may not be able to achieve our objective. It is here that the members belonging to the Congress Party can play a useful role. What is the attitude of the Central Government towards handloom sector? We want a categorical assurance from the Central Government that they would come to the rescue of the handloom weavers. They must come to a decision on this. Otherwise we ourselves may not be able to solve this problem. We will be able to do only “shadow boxing”. Hon. Mr. Madhavan also had mentioned this point.

The point is what is the method by which we can persuade or pressurise the Central Government on this. Handloom sector must be saved. Lakhs and lakhs of workers engaged in this profession must be saved. What is the solution we are going to

[Dr. H. V. Hande]

[1975 நவம்பர் 5]

offer to them? What are we going to do to improve their tragic living conditions and their housing problem? That is the question we will have to ask ourselves. Competition from the mill sector has to be stopped. Unless there is legislative control, this competition cannot be prevented. They should also be assured of regular yarn supply at competitive prices. Price should be fixed at the beginning of the year and weavers should be told that for 12 months to come this would be the rate. We have tried to do something for them in this Bill. In spite of all the measures taken so far, the condition of lakhs and lakhs of handloom weavers has not improved. It is in the same position. I am quite hopeful that the Hon. Minister in his reply would give some indication of the measures that will be taken to see that the tragic living conditions of the handloom weavers are improved. I hope and trust that a solution will be found. Thank you.

திரு. இ. எஸ். தியாகராசன்: பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே இன்றைய தினம் தமிழ்நாடு கைத்தறி நெசவாளர் பாதுகாப்புச் சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. இதை மனப்பூர்வமாகச் சேர்ந்து என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

தமிழகத்தில் பல லட்சம் நெசவாளர்கள் இந்தத் தொழிலை நம்பி வாழ்கிறார்கள் என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. தமிழகத்தில் வாழ்கின்ற நெசவாளப் பேரூம்க்கள் எதிரகாலத்தில் நல்வாழ்வு கிாழ் இத்தச் சட்டம் இன்றையதினம் வழி வகுக்கிறது என்பதை கான் வலியுறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இன்றைய தினம் தமிழகத்தைத் தவிர, கெதெந்த மாநிலமும் இல்லாது துணிச்சலாக வது போன்றதொரு நல்ல சட்டத்தைக் கொண்டு வராத நேரத்தில் நமது தமிழக அரசு இத்தகைய ஒரு அருமையான சட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருப்பது நெசவாளப் பேரூம்க்களுக்கு பயனளிக்கின்ற அவர்கள் வாழ்வை மலரச் செய்கின்ற ஒன்று என்று என்னி யாரும் பெருமைப் பட வேண்டும்.

நெசவாளர்களை வாழ வைக்க இச்சட்டம் மிகவும் தேவை. இந்தக் கைத்தறித் தொழிலை தமிழ்நாட்டில் பயிர்த் தொழிலுக்கு அடுத்தபடியாக பல லட்சம் மக்கள் மேற்கொண்டிருக்கிற காரணத்தினால் இச்சட்டம் மிக மிக அவசியம் என்பதை நான் மீண்டும் வலியுறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஆனால், இந்தச் சட்டம்

கமிழ் நாடு 1974-ம் ஆண்டு, கைத்தறித் துணிகள் (உற்பத்தி, 205
புகர்த்தளித்தல், விநியோகம்) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப்
பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 19/1974)

1975 நவம்பர் 5] [திரு. இ. எஸ். தியாகராசன்]

அமுலாக்கப்படுமா அல்லது மத்திய அரசு இதனை ஏற்றுக் கொள்ளுமா என்கிற பிரச்சினை மிகவும் அளவில் பேசப்படுகிறது. ஆகவே, இந்தச் சட்டத்தை மத்திய அரசும் ஏற்று, இதனை நாம் அமல்படுத்துவதற்கு அவர்கள் எல்லாவகையிலும் ஆதரவாக இருப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளையும் இந்த அரசு எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று நான் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இந்தச் சட்டம் அமல்படுத்தப் பட்டால் ஏழை எளிய நெசவாளப் பெருமக்கள் வாழ்வு வளம்பெறும் என்றும் மீண்டும் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

இன்றையதினம் நெசவாளர்கள் அன்றாடம், மரத்திற்கு மாறும் ஏற்படுகிற விலையேற்றத்தின் காரணமாக மிகவும் அவதிப்படுகிறார்கள். அவர்களுக்கு எல்லாம் இந்தச் சட்டம் பேருதனியாக இருக்கும் என்பது என் எண்ணமாகும். தமிழகத்தில் இருக்கும் நெசவாளர்களுக்கு ஒரு சில குறிப்பிட்ட ரகங்களை கைத்தறிக்கென்றே ஒதுக்கித் தருவது அவர்களது வாழ்வை வளப்படுத்த வாய்ப்பாக இருக்கும் என்று இந்த நேரத்தில் சொல்லிக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். கரைபோட்ட வேஷிகள், இன்னும் இந்தச் சட்டத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிற மற்ற கட்டுப்பாட்டுக்கு உட்பட்ட ரகத் துணிகளை கைத்தறிக்கு என்றே ஒதுக்கி, இவர்களும் அந்த ரகங்களைத் தயார் செய்து, அந்தத் துணிகளுக்கு விலைகளிலும் நல்ல முன்னேற்றம் ஏற்பட்டால் நெசவாளர்களுக்கு மிகவும் உதவியாக இருக்கும்.

அதமட்டுமல்ல. நெசவாளர்களுக்கு நூல் கட்டுப்பாடான விலையில் கிடைக்க அரசு நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது. தமிழக அரசு நடத்துகின்ற கட்டுறவு நூற்பாலைகள் உற்பத்தி செய்கின்ற நூலையும், தமிழகத்திலுள்ள வேறு நூற்பாலைகள் தயாரிக்கின்ற நூலையும் ஒருங்குசேர்த்து கட்டுப்பாடான விலையில் நெசவாளர்களுக்கு விறியோகிக்க ஏற்பாடு செய்தால் நெசவாளர்களுக்கு மிகவும் உதவியாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக இந்தச் சட்டம் கொண்டுவருவதன் பயனாக—தமிழகத்தில் ஏற்றுமதி வளர்ச்சிக் கழகம் என்பதாக—அகில இந்திய அடிப்படையில் எக்ஸ்போர்ட் ப்ரமோஷன் கவுன்சில் என்பதாக வைத்திருக்கிறார்கள்—தமிழகத்திற்கு என்றே இதுபோன்ற

[திரு. இ. எஸ். தியாகராசன்] [1975 நவம்பர் 5]

நிறுவனம் தனியாக உருவானால் அதன் மூலம் தமிழகத்தில் உற்பத்தியாகக் கூடிய துணிகளை ஏற்றுமதி செய்வதற்கு நல்ல வாய்ப்புக் கிடைக்கும். அதற்கும் இந்தச் சட்டத்தில் தீவிர முயற்சி எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். இந்த அருமையான சட்டத்தைக் கொண்டுவந்திருக்கிற வருவாய்த் துறை அமைச்சரை நான் பாராட்டி, இந்தச் சட்டமுன்வடிவை வரவேற்று அமர்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. குப்பல் கே. எஸ். இராமகிருஷ்ணன் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே நமது தமிழ்நாட்டிலுள்ள 5 லட்சம் கைத்தறி நெசவாளர்கள் அனுகூலம் அடையவேண்டும் என்கின்ற நல்ல நோக்கத்தோடு, இந்த கைத்தறி நெசவாளர் பாதுகாப்புச் சட்டத் தைக் கொண்டுவந்திருப்பதை நான் பாராட்டுகிறேன். இந்த அரசு கைத்தறி நெசவாளர்களின் நலனுக்காக பலதரப்பட்ட காரியங்களைச் செய்தபோதிலும் இன்னும் அவர்களது கஷ்டம் தீர்த்தபாடிಲ್ಲே, எப்படியாவது அவர்களது கஷ்டத்தைத் தீர்க்க வேண்டுமென்று இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள்.

இந்தச் சட்டத்தின் முக்கியமான நன்மை என்னவென்றால்— இதற்கு முன்பு கைத்தறியாளர்களின் எண்ணிக்கையே அளவு இல்லாமல் இருந்தது. விலை குறைவாக நூல் கொடுக்கிறார்கள் என்றால் ஐந்து தறி உள்ளவர்கள் 50 தறிகள் என்று சொல்லி நூல் வாங்குவார்கள்—விலை ஜாஸ்தியாக இருந்தால் யாரும் முன்வர மாட்டார்கள்—இப்படி இருந்த நிலையை மாற்ற கைத்தறி நெசவாளர்களின் எண்ணிக்கை இவ்வளவுதான் என்பதாக நிரந்தரமாக ஆக்க இது பயன்படும். இதன் மூலம் சீராக நூல் கிடைக்கவில்லை என்கிற குறைபாடும் தீரும் என்பதில் ஐயமில்லை.

இந்தச் சட்டத்தை மத்திய அரசும் அகில இந்திய அளவில் அங்கீகரிக்க முன்வரவேண்டும். இதை மத்திய அரசு அங்கீகரிப்பார்களா என்கிற கருத்தும் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதை நமது அரசு, காலம் பார்த்து இந்த நேரத்தில் கொண்டு வந்திருப்பதை நான் வரவேற்கிறேன். காரணம், மத்திய அரசும் கூட 20 அம்சத் திட்டத்தில் தற்போது கைத்தறியாளர்களுக்குப் பாதுகாப்புக் கொடுக்கவேண்டுமென்று முனைப்புத் திட்டத்தில் வைத்திருக்கிறார்கள். நம்முடைய சட்டத்தை இப்போது மத்திய அரசு ஏற்று, இதை அகில இந்தியக் கொள்கையாக அங்கீகரிக்கத்

1975 நவம்பர் 5] [திரு. குப்பல் கே. எஸ். இராமகிருஷ்ணன்]

தயங்கினால், அவர்களது 20 அம்சத் திட்டத்தின் கொள்கையிலேயே ஈக்கள் சந்தேகம் கொள்ள ஆரம்பித்துவிடுவார்கள். எப்படியும் இந்தச் சட்டத்தை மத்திய அரசு அங்கீகரிக்க வேண்டும் என்ற முறையில்—சமூகமான வழியில் இந்த மசோதாவை நல்லமுறையில் செயல்படுத்தவும் நமது அரசு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

கைத்தறிகள் எந்த எந்த ரகங்களை உற்பத்தி செய்யவேண்டும் என்பதைப் பரிசீலித்து 10 ரகங்கள் கைத்தறிக்காக ஒதுக்கம் செய்திருக்கிறோம். உற்பத்தி செய்யப்பட்டவைகளை எப்படி விற்பது, விற்காமல் இருந்துவிட்டால் எப்படிச் சமாளிப்பது என்பது ஒன்றையும் இந்தச் சட்டத்தில் கூறவில்லை. இருந்தாலும், இந்தப் பத்து ரகங்களை கைத்தறிகள் மட்டும் உற்பத்தி செய்தால், இவை வெளிவந்தவுடன் தானே விற்பனையாகிவிடும் என்று கருதவேண்டித் தான் இருக்கிறது.

இந்த நாட்டில் கைத்தறியாளர்கள் நிறைய இருக்கிறார்கள். கைத்தறியாளர்களை எல்லாம் கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களின் கீழ் கொண்டுவர வேண்டுமென்பது நமது அரசின் கொள்கை. என்றாலும் 3-இல் ஒரு பங்கினரைத் தான் நாம் கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களின் கீழ் கொண்டுவர முடிந்திருக்கிறது. நிறைய மாஸ்டர் வீவர்களும் இருக்கிறார்கள். என்றாலும் 3-இல் 1 பங்கினர் கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களின் கீழ் உள்ளவர்கள் உற்பத்தி செய்கின்ற துணிகளையே விற்பனை செய்வதற்கு இன்று வழியில்லை. கூட்டுறவு விற்பனை ஸ்தாபனங்களும் சரியான சமயத்தில் வாங்கிக் கொள்வதில்லை. இதனால் சொஸைடிகளில் துணி தேங்கி, நெசவாளர்களுக்கு வேலைகொடுக்க முடியாமல் இருக்கிறது. நெசவாளர்கள் மனக் கஷ்டப்படுகிறார்கள். இந்த அண்டில் எல்லா சொஸைடிகளுக்கும் இந்தக் கஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. சரியாக வியாபாரம் இல்லாது எல்லா சொஸைடிகளின் டர்ன் லாபம் குறைந்திருக்கிறது. டர்ன் ஓவர் இந்த ஆண்டு குறைந்துவிட்ட காரணத்தினால் அடுத்த வருஷம் லோன் கிடைப்பது கஷ்டமாகி விடும். இந்த சொஸைடிகளுக்கு எல்லாம் நிதி உதவி அளிக்க அரசு தக்க ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டும். சொஸைடிகள் உற்பத்தி செய்கிற துணிகளை உடனுக்குடன் அகற்றி, விற்பனை செய்வதற்கும் தக்க கவனம் செலுத்தவேண்டும்.

[திரு. குப்பல் கே. எஸ். இராமகிருஷ்ணன்] [1975 நவம்பர் 5]

மேலும், நெசவாளர்களது நலனைக் கருதி அவர்களுக்கு என்று தனித் திட்டம் எதுவும் இல்லை. சந்தானம் கமிட்டியில் அவர்கள் வீடு இல்லாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள், அவர்களுக்கு வீட்டு வசதி செய்துதரப்படவேண்டும் என்றும் அவர்களது குழந்தைகள் எல்லாம் சத்துணவு இன்றி, சுகாதார வசதியின்றி அல்லலுறுகிறார்கள், இந்தக் குழந்தைகளின் நலனைக் கருதி இவர்களது பராமரிப்புக்கு நல்ல திட்டம் வகுக்கப்பட வேண்டும் என்றும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதுவும் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டால் நெசவாளர்களது வாழ்வு வளம்பெறும் என்று கூறி இந்த மசோதாவை வரவேற்று முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. கே. எ. வகாப் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிற இந்த முக்கியமான மசோதாவை வரவேற்கிறேன். இது நாட்டில் இருக்கிற நெசவாளர் பெருமக்களுக்கு நல்ல பாதுகாப்பு அளிக்கவும், அவர்களது கைத்தறித் துணிகளை விற்பனை செய்வதற்கும் மிக உதவியாகவும் இருக்கும். ஆகவே, இதனை மனப் பூர்வமாக வரவேற்கின்ற நேரத்தில் இந்த மசோதாவில் கூறப்பட்டிருக்கிற அம்சங்களை எல்லாம் நிறைவேற்றுவதற்கு மத்திய அரசும் தன்னுடைய பூரணமான அங்கீகாரத்தை அளிப்பதோடு, இதை அமல்படுத்துவதற்கும் போதுமான ஆதரவு அளிக்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறார்கள். ஆகவே, இப்படிப்பட்ட

(முற்பகல் 11-00)

மசோதாவை நாம் நிறைவேற்றுவதோடு, மற்ற மாநிலங்களுக்கு இதிலே அக்கறையில்லையென்றாலும் கூட, நம்மைப் பொறுத்த வரையிலே மத்திய அரசாங்கத்திடம் நாம் மிகவும் வற்புறுத்தி, பொருத்தமான முறையிலே அவர்களிடம் எடுத்துச் சொல்லி, இந்தமாதிரிச் சட்டங்களை மத்திய சட்டமாகவே ஆக்கி, இந்தியத் துணைக் கண்டத்திற்கே உதவுகின்ற சட்டமாக ஆக்க முயற்சி செய்யலாம். மத்திய சட்டமாக ஆக்கவில்லையென்றால், நம்முடைய மாநிலச் சட்டமாக இருந்தால், பிடிக்காத சிலவற்றை அவர்கள் விலக்கிவிடுவார்கள், அல்லது இந்த மசோதாவை ஏற்றுக் கொள்ளவில்லையென்று சொல்லக்கூடிய சூழ்நிலைகள் எல்லாம் வந்துவிடும்.

1975 நவம்பர் 5] [திரு. கே. எ. வகாப்]

குறிப்பாக இந்த மசோதாவிலே இருக்கிற அம்சம், கரை போட்ட சேலை, வேஷ்டி போன்றவைகள் மில்லுக்கு ஒதுக்கப் படாமல் கைத்தறிக்கு ஒதுக்கப்படவேண்டுமென்பதாகும். ஆனால், வெளி மாநில மில்களில் தயாராகிற இத்தகைய ரகங்களை இங்கே வாங்கி வைத்திருக்கின்ற வியாபாரிகளுக்குத் தண்டனை விதிக்கப் படும் என்பது போலிருக்கிறது. வாங்கி வைக்கின்ற வியாபாரிகள், இப்பிரிவை கோர்ட்டுகளுக்கு எடுத்துச் செல்வார்களானால், இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டப்படி அவைகளெல்லாம் எப்படி பரிசீலிக்கப்படும் என்பதை எண்ணிப்பார்க்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். அவைகளெல்லாம் நீதிமன்றத்திலே நமக்கு உதவுமா என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். ஆகவே, இந்தச் சட்டமானது இந்தியா பூராவுக்கும் பொதுவான சட்டமாக, மத்திய சட்டமாக ஆக்கப்படவேண்டும்.

வெகு பிரபலமாக, பெரிதாக விளம்பரப்படுத்துகிற 20 அம்சத் திட்டத்தில்கூட கைத்தறி பற்றிக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால், கைத்தறிப்பற்றி அவர்கள் அறிந்தது எவ்வளவு என்று பார்க்கிற பொழுது நம்முடைய மாநிலத்தில்தான் கைத்தறிகளை அதிகமாக வைத்திருக்கிறோம்; நம்முடைய மாநிலம்தான் கைத்தறியில் முன்னேடியாக இருக்கிறது; நம்முடைய மாநிலத்தில்தான் கைத் தறி நெசவாளர்கள் அதிகமாக இருக்கிறார்கள் என்ற அடிப்படையிலே இதிலே உள்ள நெளிவு சுளிவுகளை, இதிலேயுள்ள இன்னல்களை அறிந்தவர்கள் நம்முடைய மாநிலத்தைச் சேர்ந்தவர்களாக இருக்கிறார்கள். இன்றைக்கல்ல, ஆட்சிக்கு வராத காலத்திலேயே இப்பொழுது அட்சியிலுள்ளவர்கள் கைத்தறி நெசவாளர்கள் அயரத்தை உணர்ந்த காரணத்தினால், இதிலேயிருக்கிற எல்லாச் சிக்கல்களையும் தெரிந்தவர்கள் என்ற காரணத்தினால் மத்திய அரசுக்கு ஆலோசனை கூறவேண்டும். மத்திய அரசு கைத்தறி நெசவாளர்களைப்பற்றி ஆராய ஒரு குழு அமைக்கப் போவதாகச் சொல்கிறார்களே, அவர்கள் நம்முடைய அரசிடம் அப்பொறுப்பைக் கொடுத்தால் எவ்வளவோ சீர்திருத்தங்களைச் செய்யமுடியும் என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

இன்றையதினம் 20 அம்சத் திட்டத்திலே இதைப்பற்றி சொன்னாலும்கூட, நெசவாளர்களுக்கு நிவாரணம் அளிக்கவேண்டுமென்ற கைையில், உண்மையாக இன்னலை அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

210 தமிழ் நாடு 1974-ம் ஆண்டு, கைத்தறித் துணிகள் (உற்பத்தி, பகிர்நதளித்தல், விற்பனை) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 19/1974)

[திரு. கே. எ. வகாப்] [1975 நவம்பர் 5]

டிருக்கிற மக்களுக்கு, உண்ண உணவு, உடுக்க உடை, இருக்க இடம் என்ற வகையிலே உதவ தமிழக அரசு எல்லாவித முயற்சிகளையும் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது.

நெசவாளர் மத்தியில்தான் பட்டினிச் சாவுகள், பசியால் ஏற்படுகின்ற சாவுகள் அதிகமாகி இருக்கின்றன. உலகத்திற்கும், ஊருக்கும் கைத்தறி நெய்து கொடுக்கிற அந்தப் பெண்கள் தங்களுடைய கையை நெய்து கொள்ள வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு இருக்க இடமில்லையென்ற நிலைமையை நன்றாக அறிந்து தமிழக அரசுதான் அவர்கள் உண்ண உணவு, உடுக்க உடை, இருக்க இடம் அளிக்க வேண்டுமென்ற முறையில் ஏற்பாடு செய்ய நல்ல அம்சங்களைக் கொண்ட மசோதாவை இங்கு வைத்து, நிறைவேற்றி சட்டமாக ஆக்கப் போகிறார்கள். இதை மத்திய அரசாங்கம் பூரணமாக ஏற்றுக்கொண்டால் பெரிய வரப் பிரசாதமாக இருக்கும்.

அவர்கள் சொல்கின்ற 20 அம்சத் திட்டத்திலே கொடிதான் காட்டியிருக்கிறார்களே தவிர, உண்மையான பூரணமான தன்மை 20 உணர்ச்சிகளாகத் தெரியவில்லை. ஆகவே, 20 அம்சத் திட்டத்திலே கூறியுள்ளதை நிர்வகிக்கின்ற பொறுப்பையே, ஆலோசனை கூறுகின்ற பொறுப்பையே தமிழக அரசு ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். மத்திய அரசாங்கம் அதற்குப் பூரண ஆதரவு கொடுத்து, பல இலட்சம் மக்களுக்கு ஆதரவு கொடுக்க வேண்டுமென்று கோரி இந்த மசோதாவை வரவேற்று அமர்கிறேன்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : தலைவரவர்களே, இந்த முக்கியமான சட்ட வடிவத்திலே என்னுடைய சார்பாக பல்வேறு நல்ல கருத்துக்களை எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். இந்தச் சட்டமானது வரவேற்கத்தக்க சட்டமாக இருக்கிறது என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது. பொதுவாக, நலிந்தவர்களாக இருக்கிற நெசவாளப் பெருங்குடி மக்களுக்கு ஆதரவு தரக்கூடிய வகையிலே இந்தச் சட்டமானது அமைந்திருக்கிறது. இன்று நெசவாளர்கள் பல்வேறு கஷ்டங்களுக்கு, துன்பங்களுக்கு, துயரங்களுக்கு ஆளாகியிருக்கிற நேரத்திலே தேக்கம் ஏற்பட்டிருக்கிற நேரத்திலே

1975 நவம்பர் 5] [திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

அரசாங்கத்திலே பல்வேறு திட்டங்களை யெல்லாம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். உண்மையாகவே, இந்தத் தொழிலிலே ஈடுபட்டிருக்கிறவர்கள் அதிகமாக இருக்கிறார்கள்.

பல்வேறு பகுதிகளிலே இந்தத் தொழிலிலே ஈடுபட்டிருக்கிறவர்கள் துன்பத்திற்கு ஆளாகியிருக்கிறார்கள். உதாரணமாக, பல்வேறு இரசாயனப் பொருள்கள் கிடைப்பதிலே மிகவும் கஷ்டம் ஏற்படுகிறது, அதன் விலை உச்ச நிலையிலே செல்கிறது. சாதாரணமாக அந்தக் தொழிலிலே ஈடுபடுகிறவர்களுக்கு அந்தப் பொருளை வாங்கிச் சேமித்து வைக்க பல கஷ்டங்களிலிருக்கின்றன. அதையும் கட்டுப்படுத்த இன்றைக்கு வழிவகைகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. இந்தச் சட்டத்தை மாநில அளவிலே நாம் நிறைவேற்றுகிறோம். ஆனால் அகில இந்திய அடிப்படையிலே அமையவேண்டுமென்ற கருத்தையெல்லாம் எடுத்துக் கூறினார்கள்.

பொதுவாக, இந்தத் தொழிலுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்க வேண்டுமென்று பலமுறையும் பல்வேறு சங்கங்களில் தீர்மானங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டும், மற்றும் பல காரியங்களும் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. இராஜாஜியினுடைய காலத்திலே டெங்கு கைத்தறிக்கு எப்படிப் பாதுகாப்பு அளிக்கவேண்டும், குறிப்பிட்ட ரகங்களை எப்படி ஒதுக்கவேண்டுமென்ற விவரங்களெல்லாம் விவாதிக்கப்பட்டு, தீர்மானம் வடிவமாக நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிறது. அந்தத் தீர்மானங்களை எல்லாம் அமல் நடத்த வழிவகை இல்லாமல் ஏங்கித் தவித்துக் கொண்டிருக்கின்ற நிலைமையைப் பார்க்கிறோம்.

இந்தச் சட்டத்தினால் பல்வேறு காரியங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. இந்தத் தொழிலிலே நமக்கெல்லாம் அதிபிரதானமாக இருக்கின்றவர்கள் பம்பாயிலே இருக்கின்றவர்கள், குஜராத்திலே இருக்கின்றவர்கள்—அவர்கள் கான் நம்முடைய சலைனியை நிர்ணயிக்கின்றவர்களாக இருந்தார்கள். இப்பொழுதும் அதே நிலை நீடித்துக் கொண்டிருக்கிறது என்ற உண்மையினை நேரிலே உணர்ந்துகொண்டோம். நம்முடைய மாகாணத்திலே காம் போசிட் மில் அதிகமாக இல்லாத காரணத்தாலே நாம் பல்வேறு கஷ்டங்களையும் துன்பங்களையும் அனுபவிக்க வேண்டியிருக்கிறது. பம்பாயில் இருக்கிற காம்போசிட் மில் அதிபர்கள் மார்க்கெட் நிலவரத்தைக் கட்டுப்படுத்துகிற நிலை உருவாகிக் கொண்டிருக்கிறது.

212 தமிழ் நாடு 1974-ம் ஆண்டு, கைத்தறித் துணிகள் (உற்பத்தி, பகிர்நதளித்தல், விற்பனை) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 19/1974)

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்] [1975 நவம்பர் 5]

கிறது. அதிலும் குறிப்பாக நாம் இங்கே அதிகமான நூலை உற்பத்தி செய்கிறோம். வெளி மாநிலங்களுக்கு நூலை அனுப்பிக் கொண்டிருக்கின்ற நிலைதானிருக்கிறது. அங்கிருந்து அவர்கள் துணியாகத் தருகிறார்கள். நம்முடைய மாநிலத்திலே பெரும் அளவில் நூலினைக் கட்டுப்படுத்துகிற அதிகாரம் இந்தச் சட்ட வடிவிலே வந்திருக்கிறது என்பதைக் காணும்போது உண்மையிலே இந்தத் தொழிலிலே ஈடுபட்டிருப்பவர்களுக்கு நல்ல நன்மை பயக்கும் என்பதிலே ஐயமில்லை.

இது ஒருபுறமிருக்க, வேறு கருத்துக்களையும் இங்கு கூற வேண்டுமென்று நினைக்கிறேன். பொதுவாக, இந்தச் சட்டத்திலே பல்வேறு சிறப்பான அம்சங்களிருக்கின்றன. ஆனால், வேறு சில ஐயப்பாடுகளையும் இதில் சாட்சியம் கொடுத்தவர்கள் பல்வேறு நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். உதாரணமாக, இன்று விசைத் தறியினால் இந்தத் தொழில் எப்படிப் பாதிக்கப்படும் என்று சொல்லக்கூடிய அளவிலே பல்வேறு ஐயப்பாடுகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. எங்களுக்கெல்லாம் பல்வேறு தந்திகள் விசைத்தறியாளர் சார்பாக வந்திருக்கின்றன. நான் இதை அமைச்சரவடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வரவேண்டுமென்ற காரணத்தினால் ஒரு தந்தியை மட்டும் தங்களுடைய அனுமதியின் பேரிலே படிக்க முற்பட்டிருக்கிறேன். நாங்கள் விசைத் தறிகளுக்காக வாதாட வந்திருக்கிறோம் என்ற தப்பான எண்ணக்கையோ, உணர்வையோ நெசவாளப் பெருங்குடிமக்கள் கொள்ள வேண்டாமென்று இந்த மன்றத்தில் தங்கள் மூலமாகத் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டவரை இருக்கிறேன். “Tamil Nadu Frode. Refer Tamil Nadu Handloom Textiles Bill, 1974—Exclusive reservation of items in the list of handloom products as defined in the Bill is detrimental to powerloom industry. Causing unemployment to lakhs of dependents, Pray reconsideration of the list and defer passage of the Bill. Praying for representation. இப்படி ஈரோட்டிலிருந்து, சேலத்திலிருந்து, குமாரப்பாளையத் திலிருந்து, பல்வேறு பகுதிகளிலிருந்து விசைத் தறியாளர்கள் எங்களுக்குத் தந்திகள் வனுப்பியிருக்கிறார்கள்.

1975 நவம்பர் 5] [திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

உண்மையிலே விசைத்தறிகளுக்கு இன்று பல்வேறு சலுகைகள் இருப்பதாக இதிலே சாட்சியம் சொன்னவர்கள் எடுத்துக் கூறினார்கள். உதாரணமாக, விசைத்தறி அத்தனையும் இன்று ரெகலரைஸ் செய்ய எல்லா ஏற்பாடும் அதிகரிக்கிறது. அது மட்டுமின்றி, விசைத்தறி அதிகமாக இருக்கின்ற மாநிலங்கள் மகாராஷ்டிரம், குஜராத், மைசூர் போன்றவையாகும். இந்த விசைத்தறியிலே நெய்யப்பட்ட துணிகளெல்லாம் கைத்தறி என்ற போர்வையிலே இன்று மார்க்கெட்டுக்கு வந்திருக்கின்றன என்று ஒருசிலர் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். உண்மையிலே இந்த விசைத்தறியிலே செய்யப்பட்டிருப்பது கைத்தறி என்ற போர்வையிலே வரும் என்றால், சாதாரணமாக இந்தத் தொழிலிலே கஷ்டங்களும், துன்பங்களும் ஏற்படும் என்பதை நாங்கள் உணருகிறோம். ஆகவே, இந்த மாதிரி அவர்களுக்கு ஒரு சலுகையும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். இந்த மாதிரி கஷ்டங்களிருக்கிற காரணத்தினால் இந்த விசைத்தறியாளர்கள் நியாயமான வகையில் பீதிக்கு இடம் தரவேண்டியதில்லை யென்று நான் கருதுகிறேன். இது சம்பந்தமாக, அவர்களை எப்படி பாதிக்கும் என்பதை அமைச்சரவர்கள் விளக்குவார்கள் என்று கருதுகிறேன்.

பொதுவாக, இந்தச் சட்டமானது வரவேற்கக் கூடியதாக இருக்கிறது. இன்றைக்குப் பல்வேறு கைத்தறியாளர்களுக்குக் கூலி நிர்ணயம் இல்லை. இன்னும் வேறு பல காரியங்கள் இல்லை என்று கஷ்டப்படுகிறார்கள். மாஸ்டர் வீவர்களின் அடிமைகளாக பல்வேறு தொமிலாளர்கள் ஏங்கித் தனிக்கும் நிலைமை இருக்கிறது. அம்மாதிரி உள்ள அவர்களுக்கு நியாயக் கூலி கிடைக்கவும், அவர்களுக்கு இந்தத் தொழிலில் எந்தவிதமான மந்தமும் தேக்கமும் ஏற்படாமல் இருக்கும் வகையிலும் இந்தச் சட்டம் அமைந்திருக்கிறது. பிற மாநிலத் துணிகள் கைத்தறி என்ற போர்வையிலே வருவதைத் தடுக்க வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டுமென்று கூறி, இந்தச் சட்டத்தை வரவேற்று என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

MR. DEPUTY SPEAKER: The hon. Member Thiru M. A. Latheef will now speak. He may please try to finish within three minutes.

[Thiru M. A. Latheef]

[1975 நவம்பர் 5]

THIRU M. A. LATHEEF: Mr. Deputy Speaker, Sir, I welcome this Bill, in so far as this Bill seeks to provide safeguards to the persons engaged in the handloom industry. Suffice it to say that this Bill is mainly intended on the one side to safeguard the interests of the handloom industry and at the same time to prevent the powerloom industry from indulging in manufacturing of such goods which are mainly intended for the handloom industry. Therefore, this is a welcome Bill.

But at the same time there are two Clauses incorporated in this Bill which I submit, require serious consideration and the Hon. Minister has to think whether these provisions will be legally sustainable because there are several adjudications both by the High Court of Madras and by the Supreme Court wherein any restriction upon inter-State trade is discouraged.

For example, under new Clauses 11, 12, and 13 the Government may fix the maximum quantity of yarn and dyes and chemicals that may be possessed or sold by any manufacturer or dealer at any time. So, this not only fixes the pattern and the types that should be adopted by the powerloom industry, but it also restricts the area of its operation. Therefore, whether this could be challenged in a Court of Law, is the question. That is what I understand and the dissents that have been filed by the Members of the Select Committee also reveal the fact that there were misgivings about the legality and otherwise of this provision. So, this must be considered in detail.

The other question is the inter-State trade restriction incorporated in this new Bill. No doubt the Constitution of India guarantees free inter-State trade and it guarantees the right to every individual to go wherever he likes and to every trader and businessman to establish his business wherever he likes in any part of the country and at the same time to have the manufacturing concern and the industry, commerce and business in such a manner which would develop his own industry, which would give him trading avenue, larger area of operation and the choice of the pattern of his manufacturing concern.

1975 நவம்பர் 5]

Therefore, whether that right will be affected by imposing this restriction of specifying the area of operation to the manufacturers in their State is the question to be considered. For example, if any stock is made of the goods manufactured in other States and such stocks are found within the State of Tamil Nadu, then under this Bill the Director of Handloom or such other authority as may be prescribed by the Bill under the Rules may be entitled to confiscate such stock. It is an indirect way of restricting the right of citizens of India to have free operation wherever he likes. But what I submit by arguing this case, is not that I am arguing the case of the powerloom industry. . . .

THIRU R. PONNAPPA NADAR: Does the hon. Member mean restrictive trade practice or any other objection that is raised so far as this Bill is concerned?

THIRU M. A. LATHEEF: I am just travelling in the field which has been visualised, just enumerated and prescribed in the Bill. I am not going into the other fields which are not contemplated by this Bill.

MR. DEPUTY SPEAKER: The time is up for the hon. Member. Let him not go into hypothetical questions now.

THIRU M. A. LATHEEF: The Legislative Assembly has become more or less something like giving an opportunity to the Member and saying that he also took part in the debate. After all, we are legislating and what is the use of just going through the Bill like anything. I do not understand giving three minutes to discuss a matter like this Bill which has got a far-reaching importance economically, legally and constitutionally. Is that the way which we should adopt? That is why I am always reluctant to speak on any Bill. But I am arguing some legal points. I am not going into the other points that have been raised by the hon. Members. I am just restricting myself to the legal grounds alone.

I raised only two points. The two points are these—whether this Bill seeks to restrict the free trade which has been guaranteed by the Constitution of India. There should be some valid ground for that. I can understand that without there being any

(Thiru M. A. Latheef) [1975 நவம்பர் 5]

patent discrimination, patent restriction imposed upon the persons who are having constitutionally—guaranteed rights to have free access to any part of the country, to have their trade established and to have their business extended to such areas as are deemed necessary and proper by those people. Therefore, whether that restriction will attract the mischief of the relevant provisions of the Constitution, should be kept in view. But at the same time I would like to draw the attention of the Hon. Minister to a recent judgment of the Supreme Court in a case of inter-State sales tax which was challenged by the merchants here in the State of Tamil Nadu. In a writ petition their contention was upheld by Their Lordships of the High Court of Madras, but subsequently that judgment was reversed by the Supreme Court on the plea that in so far as steps are being taken by an individual State to enhance its financial potentialities and to safeguard its business and industry which is quite peculiar to the respective State and in so far as the development of an industry in a particular State, will in turn mean the development of the industry of the country, these restrictions will be sustainable. That is the way in which Their Lordships of the Supreme Court pronounced their judgment in a recent case reversing the findings and the order of Their Lordships of the High Court of Madras.

Therefore, what I would submit is, still keeping all these facts in view, the judicial pronouncements and also the Constitutional provisions as they are, whether the provisions that have been incorporated in the Bill in the manner in which they have been incorporated will be sustainable, I have got doubts. After seeing the recent judgment of the Supreme Court this could have been provided in such a manner as it would not attract the mischief of the relevant provisions of the Constitution which give fundamental freedom of free accessibility to all parts of India and to establish business and commerce in such a place wherever an individual likes. It is stated—Other things being equal”. What are the other things that are unequal, I do not understand. That should have been mentioned in the Bill. What are the other things which are unequal—that should have been mentioned in the Bill. In so far as these things remain not mentioned in the Bill itself, it will create so many legal complications. [That is my submission..

1975 நவம்பர் 5]

At the same time, the intention of the Bill is a very laudable one.

I do not dispute that one. The Bill seeks to give protection to the handloom weavers who are suffering very much and it tries to place the handloom weavers in a better position.

MR. DEPUTY SPEAKER: The hon. Member's time is up.

THIRU M. A. LATHEEF: In that manner, I submit that I welcome this Bill. I welcome the principle of this Bill.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: சிலைவர் அவர்களே, கைத்தறித் துறைக்குப் பாதுகாப்புத் கொடுக்கின்ற ஒரு நல்ல முயற்சியை நம்முடைய அரசு இந்த மசோதாவின் மூலம் கொண்டு வந்திருக்கிறது. அனைத்துக் கட்சி மாண்புமிகு அங்கத்தினர்களும் இதை வரவேற்றுப் பாராட்டியதை நான் மகிழ்ச்சியோடு குறிப்பிட விரும்புகிறேன். கைத்தறிக்கு இந்தப் பாதுகாப்பு வேண்டுமென்ற கொள்கையைப் பல ஆண்டுகளாகத் தொடர்ந்து நம்முடைய தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்த அளவு அனைத்துக் கட்சிகளும் எடுத்துக் கூறிவருவது உண்மை என்பது நன்றாகத் தெரியும். இதைச் செயல் வடிவமாக சட்டபூர்வமாகச் செய்ய வேண்டுமென்ற முயற்சிதான் இன்றைக்கு நாம் எடுத்துக் கொண்டிருக்கும் முயற்சி ஆகும்.

இதிலே சட்டப்படி ஏதாவது ஆட்சேபனை இருக்குமோ என்ற சந்தேகத்தைக் கிளப்பி இந்த நல்ல முயற்சிக்கு யாரும் எதிர்ப்பத் தெரிவிக்கக் கூடாது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாநிலத்திற்கு மாநிலம் உள்ள வகை முறையைக் கட்டுப் படுத்தவும் அரசியலமைப்புச் சட்டத்திலே இடம் இருக்கிறது. மத்திய அரசாங்கம் அனுமதி தர வேண்டுமென்பதுதான் அதற் குரிய பதிலாகும். அவர்கள் அனுமதி தந்து விட்டால் வணிக முறையைக் கட்டுப் படுத்தும் அதிகாரம் இருக்கிறது என்பதைப் பல சட்டங்களில் பார்த்திருக்கிறோம்.

[திரு. செ. மாதவன்] [1975 நவம்பர் 5]

கைத்தறித் துறை பாதுகாப்புக்காகக் கொண்டு வந்த இந்த மசோதாவின் மீது பேசும்போது இதிலே ஈடுபட்டிருக்கும் நெசவுத் தொழிலாளர்களைப் பற்றிக் குறிப்பிடப்பட்டது. இது முக்கியமான பிரச்சினை. யாரும் இதை மறுத்துவிட முடியாது. இது பற்றிக் குழுவிலே அதிக ஆலோசனைகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால் இந்த மசோதாவிற்கும் அந்தப் பிரச்சினைக்கும் சம்பந்தம் இல்லை என்பதை மட்டும் தெளிவுபடுத்த விருப்புகிறேன்.

இதற்கென்று மினிமம் வேஜஸ் ஆக்டில் விதிகள் போர்ட்டிருக்கிறோம். தொழிலாள நண்பர்கள் அவர்களை இன்டஸ்ட்ரியல் டிஸ்ப்யூட்ஸ் ஆக்டில் கொண்டு வர வேண்டுமென்ற கோரிக்கை விடுத்திருக்கிறார்கள். தொழிலாளர் பிரச்சினைக்கும் தொழிலைப் பாதுகாக்கும் பிரச்சினைக்கும் சம்பந்தம் இல்லை. அதற்குத் தனிப்பட்ட முயற்சிகளை நாம் மேற்கொள்ள வேண்டுமென்பது தான் குழுவிலே விவாதிக்கப்பட்டது.

பொதுவாக இந்தத் துறையிலே பல சிக்கல்களை நாம் தொடர்ந்து பார்க்கிறோம். டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் மத்திய அரசாங்கத்தைப் பார்த்துக் கேட்டார்கள். அதைக் கேட்பதில் மகிழ்ச்சி ஏற்பட்டது. நம்மை நாமே கேட்க வேண்டியது—கைத்தறித் துறை இருக்க வேண்டுமா? வேண்டாமா? என்பது தான் முக்கியமான கேள்வி.

விசைத்தறி என்றாலே அதிக வருவாய் தரக்கூடிய ஒன்று. எளிதாகத் தொழிலாளர்கள் உற்பத்தி செய்ய வாய்ப்பளிக்கின்ற ஒன்று. யாரும் விசைத் தறியைப் பார்த்து வேண்டாம் என்று சொல்ல விரும்பவே மாட்டார்கள். அது நெசவாளருக்கும் நல்லதுதான். ஆனால் இப்போது இருக்கும் பிரச்சினை 5 லட்சம் தறிகள்; கிட்டத்தட்ட 25 லட்சம் தொழிலாளர்கள், அவர்களுக்குப் பாதுகாப்புக் கொடுக்க வேண்டுமா இல்லையா என்பதற்குப் பதில் சொல்லிவிட்டால் அந்தக் கேள்விக்கும் பதில் தன்னாலே வந்து விடும்.

1975 நவம்பர் 5]

[திரு. செ. மாதவன்]

இந்தப் பிரச்சினையைக் குழுவில் விவாதிக்கும்போது சில புள்ளி விவரங்களைத் தந்தேன். இந்த ஐந்து லட்சம் தறிகளில் உற்பத்தியாகும் துணிகளில் போட்டா போட்டியாக பாதிக்கு மேல் 40,000 தறிகளில் உற்பத்தி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இதை வளர்த்து விட்டால் 5 லட்சம் தறிகள் அதை நம்பியிருக்கும் 25 லட்சம் மக்கள் கதி என்ன என்பது சிந்திக்க வேண்டிய ஒன்றாகும்.

ஆகவே, இதைப் பொறுத்த அளவு, இன்றைக்கு அல்ல, தொடர்ந்து. காங்கிரஸ் ஆட்சியில் இருந்து கைத்தறியாளருக்குப் பாதுகாப்புக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கொள்கையை வலியுறுத்தி வருகிறோம். ஆகவேதான், நம்முடைய எண்ணம் இந்தத் தொழிலாளர்கள், இதில் ஈடுபட்டிருக்கும் நெசவாளர்கள் நல்வாழ்க்கைக்குப் பாதுகாப்புக் கொடுத்ததத் தான் தீரவேண்டும். விசைத் தறிகளில் எவ்வளவு அனுசூலம் இருந்தாலும் அதைப் பற்றிக் கவலைப்படக் கூடாது என்பது தான் ராடிவாக இருக்க வேண்டும். அந்த முடிவின் அடிப்படையில்தான் இதைக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம்.

இதிலே கைத்தறித் துறைக்கு வேறு வகையிலே பல நன்மைகளைச் செய்ய முடியுமா என்பது பிரச்சினை. பல ஆலோசனைகள் சொல்லப்பட்டன. அதை மறுக்கத் தயாராக இல்லை. பல நன்மைகளைத் தொடர்ந்து செய்து வருகிறோம். அது போதவில்லை என்பது உண்மைதான். எவ்வளவு நன்மைகள் செய்த பிறகும் இந்த நெசவுத் தொழில் நசித்து வருகிற சூழ்நிலை இருப்பதும் உண்மை. இதை யாரும் மறுக்க முடியாது. இதற்கெல்லாம் மூலகாரணம் என்ன என்று சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். கைத்தறித் துறையில் உற்பத்தியாகும் ரகங்களுக்கும், விசைத் தறி, மில்களில் உற்பத்தியாகும் ரகங்களுக்கும் போட்டி இருக்கும் நிலையில் கைத்தறி வளர முடியாது. இது உண்மை. ஆகவேதான் இதற்கென்று சில ரகங்களை ஒதுக்கி பாதுகாக்க வேண்டுமென்ற கொள்கை ராஜாஜி அவர்கள் காலத்திலிருந்து தொடர்ந்து இருந்து வருகிறது. கொள்கை அளவில் மக்கிய அரசும் அசுரிக்கிறது. ஆகவே, இந்தப் பாதுகாப்புத் தேவை என்பதை வலியுறுத்த ஆசைப்படுகிறேன்.

220 தமிழ் நாடு 1974-ம் ஆண்டு, கைத்தறித் துணிகள் (உற்பத்தி, பகிர்ந்தளித்தல், விற்பனை) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 19/1974)

[திரு. செ. மாதவன்]

[1975 நவம்பர் 5]

முதல் கட்டமாக அது இந்த மசோதாவிலே பெரிய காரியமாக கொண்டு வைத்து பாதுகாப்புக் கொடுத்த பின்னாலும் சில கஷ்டங்கள் நெசவுத் தொழிலுக்கு இருக்கின்றன. அதிலே ஒன்றுதான் திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் சொன்னது போல், மூலப் பொருளை—நூல், டைஸ் அண்டு கெமிகல்ஸ் போன்றவற்றை விசைத்தறி உற்பத்தியாளர்களோடு ஆலை முதலாளிகளோடு போட்டியிட்டு நெசவாளர்கள் பெற முடியவில்லை. இதற்குப் பரிகாரம் காண வேண்டுமென்ற முறையில் நம்முடைய உற்பத்தியில் கைத்தறித் துறைக்கு எவ்வளவு தேவையோ நூலாக இருந்தாலும், ரசாயனப் பொருளாக இருந்தாலும் எந்த அளவுக்குத் தேவையோ அந்தப் பொருள்களை அரசாங்கமே பெற்று அதைக் கூட்டுறவுத் துறையின் மூலம் நெசவுத் தொழிலாளர்களுக்கு வழங்கினால்தான் மூலப் பொருள் பிரச்சினை தீரும்.

இரண்டாவது இப்படிச் செய்யும்போது விலைவாசியைக் கட்டுப்படுத்த முடியுமா என்று கேட்கப்பட்டது. அதற்காகத் தான் இந்த மசோதா. இங்கு உற்பத்தியாகும் பொருள்களுக்காக விலையை நிர்ணயித்து நாமே வாங்கி நெசவாளர்களுக்குக் கொடுப்பது என்பதுதான் மசோதா. அதுவும் அதிலே வந்து விடுகிறது. இதைச் செய்யும்போது கைத்தறித் துறைக்கு என்று இதைச் செய்ய வேண்டுமென்று மசோதாவிலே கொடுத்திருக்கிறோம்.

கைத்தறித் துறைக்கு இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய 'இரண்டு பெரிய பிரச்சினைகள், குறிப்பிட்ட ரகங்கள் ஒதுக்கினால் சந்தையில் விற்க எளிதாக இருக்கும். மூலப் பொருள் குறைந்த விலையில் நியாயமான விலையில் தொடர்ந்து கிடைக்க வேண்டும். மார்க்கெட் ஃப்ளக்க்வேஷன் இதைப் பாதிக்கக் கூடாது.

நம்முடைய காலத்தில், சில ஆண்டுகளில் பார்த்தோம். ஏராளமான நூல் தேக்கம், விற்க முடியவில்லை. ஆகவே, அதற்கு சப்ளிடி கொடுக்க வேண்டும். ஒரு கட்டம் பார்த்தோம், 1968-ல், அகற்கப் பின்னால் நூலை கிடைக்கவில்லை. பயங்கரமான பிரச்சினை, நூல் விலையேற்றம், அந்தக் கட்டத்தையும்

1975 நவம்பர் 5] [திரு. செ. மாதவன்]

பார்த்தோம். மறுபடியும் நூல் தேக்கம், வாங்க ஆள் இல்லை, மறுபடியும் அந்தக் கட்டத்திற்கு வந்திருக்கிறோம். மாறி மாறி வருகிற ஜவுளித் தொழிலில் உள்ள கஷ்டத்தினால் நெசவாளர்கள் பாதிக்கப்படக் கூடாது என்பதுதான் அரசாங்கத்தின் கருத்தாகும். அதைச் சர்க்கார் உணர்ந்து சட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறது.

இதை நம்மால் நிறைவேற்ற முடியுமா? இது பெரிய கேள்வி தான். திரு. பழனிசாமி அவர்கள் கேட்டது போல் ஆலை முதலாளி பருத்தி உற்பத்தியாளர் மடியில் கை வைக்கிற சில சமயங்களில், தொழிலாளர் மடியில் கை வைக்கிற சில சமயங்களில், நெசவாளர்கள் வாழ்வு பாழடிக்கப்படுகிறது. இதற்கு விமோசனமே கிடையாதா? இதுதான் பழனிசாமியின் கேள்வி. சிந்திக்க வேண்டிய கேள்வி. பல பேர் சிந்திக்க வேண்டுமென்று தனிப்பட்ட முறையில் நான் கேட்டுக் கொள்வது வாடிக்கை. தைரியமாக நீங்கள் எல்லாம் சொல்ல வேண்டும்; அடிக்கடி சொல்ல வேண்டும்.

இது சம்பந்தமாக தமிழ்நாடு அரசைப் பொறுத்து நாங்கள் பொறுப்பேற்ற பிறகு தொடர்ந்து சீரான கொள்கையை, நிரந்தரமான கொள்கையை உருவாக்கி வலியுறுத்தி வந்தோம். எங்களுடைய நல்ல காலம் தென் மாநில அமைச்சர்கள் சேர முன் வந்தார்கள். இங்கு அரசியல் ரீதியாக விமர்சிக்கப்பட்டதைப் பார்த்தோம். இங்கு பேசும்போதும் அரசியல் வந்து விடுவதைப் பார்த்தோம். மத்திய அரசாங்கம் என்றால் ஒரு கருணா, மாநில அரசாங்கம் என்றால் ஒரு வெறுப்பு வந்து விடுகிறது. இதை மாற்ற ஒரு வழி கிடைத்தது. தென் மாநிலங்கள் ஒன்று சேர்ந்தன. இரண்டு ஆளும் காங்கிரசைச் சேர்ந்த அமைச்சர்கள், கம்யூனிஸ்டு கட்சியைச் சேர்ந்த அமைச்சர் ஆக இவ்வளவு பேரும் சேர்ந்து நாம் இன்று நிறைவேற்றுகிற கருத்தை வலியுறுத்தும் வாய்ப்பு தொடர்ந்து எங்களுக்குக் கிடைத்தது.

இதுபற்றி மத்திய அளவில் நடைபெற்ற மாநாடுகளிலே எடுத்துக் கூறினோம். பிரதமர் அவர்களை, மத்தியில் இருக்கும் நிதியமைச்சர் சம்பந்தப்பட்ட அமைச்சர் ஆகியவர்களிடம்

222 தமிழ் நாடு 1974-ம் ஆண்டு, கைத்தறித் துணிகள் (உற்பத்தி, பார்வையிதழ், சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 19/1974)

[திரு. செ. மாதவன்]

[1975 நவம்பர் 5]

வற்புறுத்திக் கூறியிருக்கிறோம். இதற்கு ஒரு நிரந்தரமான பரீட்சாரம் காண வேண்டுமென்றால் பருத்தியிலிருந்து, மூலப் பொருளில் இருந்து துணி வரை ஒரு நிரந்தரமான கொள்கையை உருவாக்க வேண்டும். எந்தக் கொள்கையை உருவாக்கினாலும் நாங்கள் அதற்குத் தயாராக இருக்கிறோம். தூற்பாலைகளை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். தமிழக அரசு தயாராக இருக்கிறது. விலைக் கட்டுப்பாடு நிரந்தரமாக்கப்பட வேண்டும்; தயாராக இருக்கிறது. மராட்டிய மாநிலம் ஒரு கொள்கையைக் கொண்டு வந்தது. 'பருத்தி கொள்முதல் தனியார் வர்த்தக சூதாடிகளிடத்தல் விடக் கூடாது' என்று, அதற்கு நாங்கள் தயார், தமிழக அரசு தயார்.

(முற்பகல் 11-30)

ஆக, மூலப் பொருளிலிருந்து விற்பனை செய்கிற துணி வரை ஒரு சீரான கொள்கையை நாம் உருவாக்கினால்தான் இதற்கு ஒரு முடிவு ஏற்படும் என்று நம் அரசாங்கம் சார்பில் சொல்லப் பட்டது. அதை எல்லா தென் மாநில அமைச்சர்களும் பாராட்டினார்கள்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: பருத்தி சம்பந்தப்பட்ட சூதாட்டத்தைப் பற்றி சொன்னார்கள். மராட்டிய மாநில அமைச்சர் அவர்கள் இங்கு வந்தபொது அந்தச் சூதாடிகளிடமிருந்து காப்பாற்ற அரசே கொள்முதல் செய்ய ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். அது மாநில அரசின் அதிகாரத்திற்கு உட்பட்டதா? அம்மாதிரி செய்யும் நோக்கம் இந்த அரசாங்கத்திற்கு இருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: அதை வரவேற்கிறேன் என்று சொன்னேன். அது மாநில அரசின் அதிகாரத்திற்கு உட்பட்டது என்று சொல்வதில்தான் கருத்து வேறுபாடு இருக்கிறது. அந்த மாநில முதல் அமைச்சரவர்கள் பட்டபாடு எனக்குத் தெரியும். மராட்டிய மாநிலத்தின் புதிய முதல் அமைச்சராக வந்திருக்கும் திரு. சவான் அவர்கள் இதில் மிகுந்த அக்கறை எடுத்து ஒரு பில் தயாரித்து எல்லா மாநில முதல் அமைச்சர்களுக்கும் அனுப்பி, தானே சென்று மத்திய

1973 நவம்பர் 5] [திரு. செ. மாதவன்]

அமைச்சரின் அபிப்பிராயத்தைக் கேட்டவுடன் அந்த மாநில முதல் அமைச்சர் அவர்களிடம் மத்திய அமைச்சர் பாய்ந்த பாய்ச்சலை நானே பார்த்திருக்கிறேன். கொள்கை அளவில் இதை மத்திய அரசுதான் செய்ய முடியும், அவர்கள் அனுமதித்தால்தான் மாநில அரசு செய்ய முடியும் என்பதுதான் பிரச்சனை.

நம் மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரையில் நாம் பெரும்பகுதி, பருத்தி வெளி மாநிலங்களிலிருந்துதான் வாங்க வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறோம். ஆகவே, நாம் ஜாக்கிரதையாக இருக்கவேண்டியிருக்கிறது. எல்லா மாநில அமைச்சர்களும் இருந்தார்கள், மத்திய அமைச்சர் அவர்களும் இருந்தார்கள். மத்திய அமைச்சரின் அதிகாரி பதில் சொன்னான், இது அருமையான கொள்கை என்று. இதை நிறைவேற்றுவது மத்திய அரசு எடுக்கவேண்டிய பிரச்சனை என்றார்கள். தமிழ்நாடு அமைச்சர் அவர்கள் சொல்வதில் மகிழ்ச்சி என்று சொல்லி அதோடு விட்டுவிட்டார்கள்.

நெசவாளர்களை எடுத்துக்கொண்டால் நூல் கிடைக்காத போது பிரச்சனையை எழுப்புவார்கள். துணி விற்காதபோது பிரச்சனையை எழுப்புவார்கள். மற்ற சமயங்களில் பேசாமல் இருக்கிறார்கள். நமது கொள்கையை நாம் தொடர்ந்து வலியுறுத்தி வருகிறோம். திரு. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் பேசும்போது சொன்னார்கள், மத்திய அரசோடு போராடப் போகிறீர்களா, சண்டை போடப் போகிறீர்களா, அந்தமாதிரி ஒரு சூழ்நிலை வந்துவிடாதா என்று கேட்டார்கள். அப்படி வராமல் இருக்க முயற்சிக்க வேண்டும். அதுதான் பிரச்சனை.

நூலை நாம் வாங்குகிற பகுதி இந்த மசோதாவில் இருப்பது நியாயமா என்று அவர்கள் கேட்டார்கள். அது இல்லாவிட்டால் மசோதாவே தேவையில்லை. நூலால்தான் இந்தத் தொழில் அடிக்கடி நசித்து வருகிற காட்சியைப் பார்த்துக் கொண்டு வருகிறோம். இதை மத்திய அரசு எதிர்க்கிறதா என்றால் ஒருக்காலம் எதிர்க்காது. நம் கைத்தறிக்குத் தேவையானதை வாங்குகிறோம். 208 நூற்பாலைகளில் 10,60,000 பேல் உற்பத்தி செய்கிறோம். ஐந்து லட்சம் தறிகளுக்கு ஐந்து லட்சம் பேல்

224 தமிழ் நாடு 1974-ம் ஆண்டு, கைத்தறித் துணிகள் (உற்பத்தி, பகிர்நதளித்தல், விற்பனை) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 19/1974)

[திரு. செ. மாதவன்]

[1975 நவம்பர் 5]

இருந்தால் போதும். நம் உற்பத்தியில் பாதியை நம் கைத்தறிக்கு வாங்குகிறோம். மீதியை மற்ற மாநில அரசுகளுக்குக் கொடுக்கத் தயாராயிருக்கிறோம்.

இந்தக் கொள்கையை மத்திய அரசு ஆட்சேபிக்காதா, இதனால் கண்பரான்டேஷன் வராதா என்று அவர்கள் கேட்டார்கள். மத்திய சர்க்கார் என்று சொன்னாலே அவர்களுக்கு ஒரு அலர்ஜி ஏற்பட்டு விடுகிறது. ஒன்றைச் செய்தால் அதை மாநில அரசு பயன்படுத்திக் கொள்வார்களா என்று அரசியல் எண்ணத்தில் பேசுகிறார்களே தவிர இந்தக் கொள்கையில் அவர்களுக்கு முழுக்க முழுக்க நம்பிக்கை உண்டு என்று எனக்கு தனிப்பட்ட முறையில் தெரியும். அனைத்துக் கட்சிகளும் வாதாட வேண்டிய ஒன்று. நான் உங்களுடன் வருகிறேன், டெல்லிக்குச் செல்வோம் அல்லது டெல்லி அமைச்சர் இங்கு வரும்போது கேட்போம் நமக்குத் தேவையானதை. கொஞ்சம்சட்ட பயப்படக் கூடாது. இதில் கோபப் படக்கூடாது.

திரு. என். கே. பழனிசாமி: கைத்தறிக்குக் குறைந்த விலையில் கொடுப்பது என்று இருபது அம்சத் திட்டத்தில் அறிவித்தார்களே. அதன்பேரில் ஏதாவது நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: இருபது அம்சத் திட்டத்தில் பழனிசாமி அவர்கள் புது ஆர்வம் காட்டுகிறார்கள். எங்களுக்கு அது பழைய விஷயம். தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்தவரையில் பழைய செய்தி. ரிசர்வேஷன் என்று வரும்போது ஏற்கனவே ஒரு சட்டம் போடப்பட்டிருக்கிறது. கொள்கையில் நம்மை எதிர்க்க முடியாது. சட்டத்தை நிறைவேற்ற அச்சப்படுகிறார்கள். பல பிரச்சனைகள் அவர்களுக்கு உள்ளன. ஆகவே, அதில் குறை சொல்ல முடியாது.

நம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சம்பந்தப்பட்ட மத்திய அமைச்சரிடம் இந்த மசோதாவைப் பற்றி எடுத்துச் சொன்ன போது அவரது முதல் ரியாக்ஷன் என்னவென்றால், இது போன்ற ஒரு அருமையான மசோதாவைக் கொண்டு வந்ததற்

1975 நவம்பர் 5] [திரு. செ. மாதவன்]

காகப் பாராட்டுகிறேன் என்றார்கள். அடுத்த வார்த்தை எப் போதும்போல் இது அகில இந்தியாவிலே பல பிரச்சினைகளை உருவாக்கும், ஆகவே நாங்கள் கொஞ்சம் பயப்படுகிறோம் என்று சொன்னார்கள்.

மராட்டியம், குஜராத் போன்ற மாநிலங்களில் விசைத் தறிகள், காம்போலிட் மில்ஸ் அதிகமாக இருப்பதால் மத்திய அரசுக்கு இது பல பிரச்சினைகளைத் தரும் என்றார்கள். ஏற்றுக்கொள்கிறோம். மாநில அரசுகள் தைரியமாக முடிவு எடுத்தால் விட்டு விடுங்கள் என்றோம்.

எங்கள் மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரையில் காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்திலிருந்து ஒரு சீரான கொள்கையை இதுவரையில் நாங்கள் வலியுறுத்தி வருகிறோம், ஏன் தமிழ் நாடு அரசு தனியாக விட்டுவிடக் கூடாது என்று கேட்டோம். இதற்காக ஒரு மசோதா கொண்டுவரப் போவதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இதை பாராட்டுகிறோம். புது மசோதா வரும்போது அதுபற்றி நாங்கள் பார்த்து விவாதிக்க ஒரு வாய்ப்பு கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறோம்.

அரசியல் சட்டப்படி மத்திய அரசு ஒரு சட்டம் கொண்டு வந்தாலும் ஒரு மாநில அரசு அதிலிருந்து விடுபட்டு இன்னும் அதிகமான நன்மைகள் தரக்கூடிய ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வருமானால் அதற்கு மத்திய அரசு அனுமதி கொடுக்கலாம், அப்படி அனுமதி கொடுத்தால் அந்த மாநிலத்திற்கு அந்தச் சட்டம் பொருந்தும் என்று இருக்கிறது. அனுமதி கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டிருக்கிறோம். கொள்கை அளவில் மத்திய அரசு எதிர்க்க முடியாது. வேறு மாநிலங்களுக்குப் பாதகம் ஏற்படுமே என்ற அச்சத்தைத் தெரிவிக்கலாம். நம் மாநில எல்லைக்குள் எதைச் செய்தாலும் அவர்கள் அதைக் கொள்கை அளவில் ஆதரிக்க வேண்டும். இதனால் மற்ற மாநிலங்களில் உற்பத்தியாகிற விசைத்தறித் துணிகளுக்கு ஆபத்து வந்துவிடுமே என்றால், ஆமாம் என்று ஒத்துக்கொள்ள

226 தமிழ் நாடு 1974-ம் ஆண்டு, கைத்தறித் துணிகள் (உற்பத்தி, பகிர்ந்தளித்தல், விற்பனை) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 19/1974)

[திரு. செ. மாதவன்] [1975 நவம்பர் 5]

வேண்டுமே தவிர அதற்கு ஒரு திருத்தம் கொண்டு வர வேண்டும் என்று சொல்வார்களானால் தமிழ்நாட்டில் ஒரு பயங்கர சூழ்நிலை ஏற்படும். மராட்டிய மாநிலத்திற்காக நாம் ஒரு திருத்தம் இந்த மன்றத்தில் கொண்டுவர வேண்டுமென்று திரு. கே. டி. கே. அவர்கள் சொல்வதை நாம் ஏற்றுக்கொண்டால் நம் கொள்கை அடிப்பட்டுப் போகும்; நமது கைத்தறி நசித்துப் போகும். மற்ற மாநிலங்களிலுள்ள விசைத் தறித் துணிகளுக்கு அல்லது மில் துணிகளுக்கு நம் சட்டத்தால் ஆபத்து ஏற்படுமே என்றால் ஆமாம், இதுதான் எங்கள் கொள்கை என்று தைரியமாகச் சொல்லவேண்டும்.

நமது மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரையில் 27 ஆண்டு சுதந்திர ஆட்சியில் காங்கிரஸ் ஆட்சியானாலும் சரி, அல்லது திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியானாலும் சரி தொடர்ந்து காம்போஸிட் மில்ஸ்க்கு இடம் கொடுக்கவில்லை, விசைத்தறி களுக்கு இடம் கொடுக்கவில்லை என்பது நம் கொள்கை. மற்ற மாநிலங்களுக்குப் பாதகமாக இருந்தாலும்கூட நம் கொள்கை இதுதான் என்று வலியுறுத்த வேண்டும். இந்த மசோதாவை அனைவரும் ஏற்று நிறைவேற்றித் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பேரவையின் முன்னுள்ள கேள்வி: “தமிழ்நாடு 1974 ஆம் ஆண்டு கைத்தறித் துணிகள் (உற்பத்தி, பகிர்ந்தளித்தல், விற்பனை) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 19/1974). கூட்டாய்வுக் குழு திருத்தியமைத்தவாறு ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும்.”

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப் பட்டு, சட்ட முன்வடிவு பிரிவு வாரியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது.

பிரிவு 2 பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப் பட்டது.

1975 நவம்பர் 5]

பிரிவு 3.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் ..தலைவர்: பேரவையின் முன்னுள்ள கேள்வி:

“பிரிவு 3 மசோதாவிற்கு உரிய பகுதியாக ஆக்கப்பட வேண்டும்.”

THIRU N. K. PALANISAMY: Sir, I move the following amendment:—

“In clause 3, after the proviso to sub-clause (2), add the following proviso:

Provided further that priority shall be given to the export of handloom products manufactured only by handloom”. The amendment was duly seconded.

திரு. என். கே. பழனிசாமி: இதில் கைத்தறியில் உற்பத்தி யாகும் ரகங்கள் கம்போஸிட் மில்ஸ் அல்லது பவர் லூம்ஸில் உற்பத்தி செய்யக் கூடாது என்றிருக்கிறது. எக்ஸ்போர்ட் செய்யும்போது இது அப்போது கூடாது என்றிருக்கிறது. வெளிநாட்டு வியாபாரம் மத்திய அரசின் கையில் இருக்கிறது. ஏற்றுமதி என்று வரும்போது பவர் லூம்ஸ் துணியும் வருகிறது, கைத்தறித் துணியும் வருகிறது. இரண்டையும் அனுப்பப்படும், ஆனால் அப்படி வரும்போது பவர் லூம்ஸ் துணிகள் அதிகம் போகும், கைத்தறிக்குப் பாதகம் ஏற்படும். ஆகவே, இரண்டும் வரும்போது பிரையாரிட்டி ஹாண்ட்லூம்ஸ்க்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்பதுதான் என் பாயின்ட். ஆகவே, இந்தத் திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: இந்த மசோதாவைப் பரிசீலிக்கும்போது 40,000 விசைத் தறிகளில் உள்ள ஏராளமான தொழிலாளர்கள் பாதிக்கப்படுவார்கள் என்பதுபற்றி விரிவாகப் பரிசீலிக்கப்பட்டது. அதற்குப் பிறகுதான் சில ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் தமிழ் நாட்டிலுள்ள எல்லா விசைத் தறிகளையும் ஒரு சென்ஸஸ் எடுத்து, ஒவ்வொன்றுக்கும் ஆதாரம்

[திரு. செ. மாதவன்]

[1975 நவம்பர் 5]

கொடுத்து, அந்த ஆதாரம் இல்லாமல் புதிதாக விசைத்தறிக்கு வருபவர்களைத் தடுக்க வேண்டும் என்று சட்டம் போட்டிருக்கிறோம். இருக்கிற விசைத்தறிகளில் உற்பத்தி செய்தால் வெளியிடங்களுக்கு ஏற்றுமதி செய்ய வாய்ப்பளிக்க வேண்டும். அப்படி ஏற்றுமதி செய்யக்கூடிய பொருள்களை எல்லாம் அரசு சம்பந்தப்பட்ட ஒரு கார்ப்பரேஷன் மூலம் ஏற்றுமதி செய்ய வேண்டும் என்றிருக்கிறது. அப்படிச் செய்கிறபோது இந்தக் கஷ்டங்களை எல்லாம் பரிசீலிக்கலாம்.

திரு. என். கே. பழனிசாமி அவர்களின் திருத்தம், பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, தோல்வியுற்றது.

பிரிவு 3 பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப் பட்டது.

பிரிவு 4

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி: “பிரிவு 4 சட்ட முன்வடிவின் உரிய பகுதியாக ஆக்கப்படவேண்டும்.”

TANU K. T. K. TANGAMANI: Sir, I move the following amendment standing in my name:

“For clause 4, substitute the following:—

4. *Prohibition of sale of haandloom products.*—No manufacturer or dealer shall sell or offer to sell any handloom product which has been manufactured outside the State by any powerloom except by or through such agency as may be specified by the government and subject to such conditions as may be specified.

Explanation.—For the purpose of this section and section 9, the expressions ‘manufacturer’ and ‘dealer’ shall be deemed to include any person employed by or acting on behalf of such manufacturer or dealer as the case may be.”

The amendment was duly seconded.

1975 நவம்பர் 5]

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: சார், இந்தத் திருத்தமே ரொம்பத் தெளிவாக இருக்கிறது. காரணம், பிரிவு 3-ன் அடிப்படையிலும், பொறுக்குக் குழுவில் நடைபெற்ற விவாதத்தின் அடிப்படையிலும் பார்த்தாலும், தமிழ் நாட்டில் கிட்டத்தட்ட 40,000 விசைத்தறிகள் இருக்கின்றன. 1972-ம் செப்டம்பர் மாதத்தில் எந்தெந்த விசைதழற்கள் இருந்தனவோ அவற்றிற்கு மட்டுமே அங்கீகாரம் கொடுத்து இருக்கிறோம். மேற்கொண்டு விசைத் தறிகளுக்கு அனுமதி கொடுப்பது இல்லை. இந்த விசைத் தறியில் 'ஹேண்ட் லூம்' பிராடக்ட்ஸ் என்று நாம் சொல்ல இருக்கும் ஐட்டங்களை ஹேண்ட் லூமில் தான் உற்பத்தி செய்யவேண்டும். வேறு வகைகளை அவர்கள் உற்பத்தி செய்ய அனுமதி கொடுக்கப்பட்டு இருக்கிறது. அப்படி அனுமதி கொடுக்கிற நேரத்தில் இங்கே தயாரிக்கப்படும் பொருள்களை இதர மாநிலங்களுக்கு ஏற்றுமதி செய்யலாம் ஏற்றுமதி என்று சொல்லிக்கொண்டு செய்யாமல் விட்டு விட்டால் என்ன செய்வது என்று பார்ப்பதற்காக ஒரு சேல்ப்-கார்டு போடப் பட்டு இருக்கிறது. அந்தப் பாதுகாப்பு என்னவென்றால், அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்கு இல்லாமல் வெளி மாநிலங்களுக்கு அனுப்ப முடியாது. அப்படி வருகிறபோது, பிரிவு 4-ல் ஏற்கனவே இருக்கக்கூடிய ப்ரொவிஷன்பு;

'It means total ban on import of goods manufactured either under the powerlooms or composite mills.'

இன்றைக்குத் தமிழ்நாட்டில் இந்த பவர் லூம் மட்டுமல்ல, இன்னும் மற்ற மில்களிலே துணிகளை உற்பத்தி செய்து கொண்டு இருக்கிறார்கள். ஆகவே, இந்தப் பாதுகாப்பு அங்கே எப்படி கொடுத்து இருக்கிறோமோ அந்த மாதிரி அவற்றிற்குக் கொடுக்கப் படவில்லை. குறிப்பாக, மகாராஷ்டிரா மாநிலத்தில் பவர் லூம் இருந்தால் அவர்கள் இந்த மாநிலத்திற்கு வந்து விற்பனை செய்ய முடியாது. தமிழ் நாட்டில் இருப்பவர்களுக்கு அங்கே விற்பனை செய்வதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது. ஆனால் அவர்கள் தனியாரோடு தொடர்பு கொண்டு செய்ய முடியாது. அந்த வகையில் பாதுகாப்பு ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம். இங்கே இருப்பவர்களுக்குப்

230 தமிழ் நாடு 1974-ம் ஆண்டு, கைத்தறித் துணிகள் (உற்பத்தி, பகிர்ந்தளித்தல், விற்பனை) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 19/1974)

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி] [1975 நவம்பர் 5]

பாதுகாப்பு கொடுத்துவிட்டு மற்ற மாநிலங்களில் இருந்து வருவதற்கு பாதுகாப்பு இல்லையென்றால் நாளைக்கு இந்தச் சட்டம் சுப்ரீம் கோர்ட்டுக்குப் போனால்

There is no discrimination

ஆகவே, இங்கே பவர் லாம் வைத்திருப்பவர்களுக்கு எப்படி வெளி மாநிலங்களுக்கு ஏற்றுமதி செய்வதற்கு வாய்ப்பு கொடுத்து பாதுகாப்புக் கொடுத்து இருக்கிறோமோ அதே போல வெளி மாநிலங்களிலிருந்து இங்கே இறக்குமதி செய்வதற்கும் பாதுகாப்பு இருந்தால் உண்மையிலேயே அது ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடிய அம்சமாக இருக்கும். அதற்கு இரண்டு காரணம், ஒன்று, இங்கே இருக்கும் பவர் லாம்களுக்கு பாதுகாப்புச் செய்து இருக்கிறோம், அதை உண்மையான பாதுகாப்பு ஆக்கவும், இரண்டாவதாக, ஏற்கனவே இருக்கும் கொள்கைக்கு எந்த விதத்திலும் முரண்பாடாக இல்லாத வகையிலும் நாம் நடந்து கொள்ளவேண்டும் என்ற முறையில் இந்தத் திருத்தமானது அமைந்து இருக்கிறது. இது எந்த விதத்தில் பாதிக்கும் என்று தெரியவில்லை. ஆகவேதான்

Except by or such agencies as may be prescribed by the Government and subject to such conditions as may be specified என்று சேர்க்க வேண்டும் என திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறேன். இந்த சர்க்காரின் ஏஜென்ட் மூலமாகத்தான் வரவேண்டும். அது மாத்திரம் அல்லாமல் யார் யார் இங்கே இறக்குமதி செய்கிறார்கள் அவர்களுக்கும் பாதுகாப்பு இருக்கிறது. சர்க்காரின் ஏஜென்ட் திறமையாகச் செயல்பட முடியும் என்ற எண்ணத்தில் தான் நான் குறிப்பிட்டு இருக்கிறேன். ஆகவே, ஏற்கனவே இருந்த மசோதாவில் இருந்த எக்ஸ்பிளனேஷனையே நான் கொடுத்து இருக்கிறேன். அப்படி வருகிறபோது இந்த மாதிரி யான திருத்தம் இருக்கிறதே, கிளாஸ் 3—அதை நல்ல முறையில் விவாதித்து கடைசியாக சட்ட நுணுக்கம் புரிந்து கொண்டு தான், சட்ட இலாகாவில் அந்தத் திருத்தத்தைக் கொடுத்தார்கள். அந்த சட்ட இலாகா கொடுத்தத் திருத்தம் 3-வது பிரிவில் இருக்கிறது.

1975 நவம்பர் 5] [திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

கொள்கையளவில் என்னுடைய கருத்தில் அமைந்து இருக்கிறது என்று நினைக்கிறேன். More or less I have adopted this in that spirit. ஆகவே, இதை அங்கீகரிக்கலாம் என்று நினைக்கிறேன். இதைத் தொடர்ந்து பிறகு நான் கொடுத்துள்ள நியூ கிளாஸ் பற்றிப் பேசுகிறேன்.

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI: I want to speak on this clause 'no manufacturer or dealer shall sell or offer to sell any handloom product which has been manufactured within or outside the state by any powerloom except by or through each agency'

அப்படியானால் கிளியராகப் போடலாம். பவர் லூமில் உற்பத்தி செய்வதும், காம்ப்ரைசிட் மில்லில் உற்பத்தி செய்வதும், கைத்தறித் துணை எவ்வுருவ கனரெப்யூசிடாக இருக்கிறது.

They should not sell any powerloom or composite mill goods as handloom goods.

அப்புறம் ப்ரொகிபிஷன் போட்டு இருக்கிறார்கள். வேறு எந்தச் ஸ்டேட்டிஸ் இருந்தும் பவர் லூம் கூட்ஸ் வரக்கூடாது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். மகாராஷ்டிராவிலிருந்து வரக்கூடாது என்று சொன்னால், அங்கே தான் நம்முடைய கைத்தறி துணிகள் அதிகம் விற்பனையாகிறது. பல மாநிலங்களுக்கும் அனுப்புகிறோம். நம்முடைய சின்னாள்ப்பட்டி சேலைகள் பெங்கால், ஒரிஸ்ஸா போன்ற மாநிலங்களுக்கு அதிகம் போகின்றன. அது எல்லாம் பாதிக்கும். ஆகையால் வெளி மாநிலங்களிலிருந்து இறக்குமதி செய்வதற்கும் பாதுகாப்புக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: தலைவரவர்களே, ஹேண்ட் லூம் ப்ராடக்ட் என்பதுபற்றி சட்டத்திலேயே விரிவாக டெபனிஷன் போட்டு இருக்கிறோம். வேட்டி ஹேண்ட் லூம் ப்ராடக்ட் மில்லில் உற்பத்தி செய்யலாம். நம்முடைய சட்டப்படி நாம் ரெஸ்ட்ரிக்ட் செய்கிறோம். மற்ற மாநிலங்களில்

[திரு. செ. மாதவன்] [1975 நவம்பர் 5]

கோபித்துக் கொள்வார்கள் என்று விவாதிக்கப்பட்டது. இந்த மாநிலத்தல் இருக்கும் சட்டத்தின்படி அதை அவர்கள் உற்பத்தி செய்யக் கூடாது. மகாராஷ்டிர மாநிலத்தில் உள்ள சட்டத்தின் படியும் உற்பத்தி செய்யக் கூடாது. அங்கே மீறி செய்கிறார்கள். சட்டத்தை மீறி உற்பத்தி செய்வதைத்தான் வரக்கூடாது என்று நாம் சொல்கிறோம்.

திரு. கே. டி. கே. அவர்கள் முக்கியமான பிரச்சனை பற்றிச் சொன்னார்கள். 40,000 விசைத்தறி உற்பத்தி பாதிக்கப்படக் கூடாது, அங்கே இருக்கும் தொழிலாளர்கள் பாதிக்கப்படக் கூடாது என்று சொன்னார்கள். நம்முடைய கார்ப்பரேஷன் மூலமாக மற்ற மாநிலங்களுக்கு அனுப்பலாம் என்று அனுமதி கொடுத்து இருக்கிறோம். அந்தக் கொள்கை சட்டப்படி தவறாகப் போய்விடும், அரசியல் அமைப்புச் சட்டப்படி, 'டிஸ்கிரிமினேஷன்' செய்யக் கூடாது என்று சொன்னார்கள். அரசியல் அமைப்புச் சட்டப்படி 'டிஸ்கிரி மினேஷன்' செய்யும் கட்டங்களையும் சட்டப்படி செல்ல வைக்கலாம் என்று சட்டத்தில் முறை இருக்கிறது. அதற்கு முயற்சிக்க வேண்டும். இது தான் பதில்.

இதற்கு பயந்து, இங்கேயுள்ள 40,000 விசைத் தறிகளுக்குப் பயந்து, இதற்கு சலுகை கொடுக்க வேண்டுமென்று கே. டி. கே. அவர்கள் யோசனையை ஏற்றுக் கொண்டால் நம்முடைய கொள்கை பாதிக்கப்பட்டுவிடும்.

இரண்டாவது பதில், அப்படிப்பட்ட நிலை வருமானால், இந்தச் சட்டத்தை திருத்தி நம்முடைய 40,000 விசைத்தறிகளுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட சலுகைகளை இந்தச் சட்டத்திலிருந்து நீக்க வேண்டும். அது தான் நம்முடைய கோரிக்கையாக இருக்க வேண்டுமே ஒழிய, திரு. கே. டி. கே. கொடுத்த திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொண்டால், ஆபத்தாகப் போய்விடும். ஆகவே, ஏற்றுக்

1975 நவம்பர் 5]

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்களின் திருத்தம்
பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, தோல்வியுற்றது.

பிரிவு 4 பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப்
பட்டது.

புதிய பிரிவு 4-ஏ

THIRU K. T. K. TANGAMANI: Sir, I move the following
amendment: "After clause 4, add the following as New Clause
4-A:—“ 4A. The Government shall take suitable steps for the
sale and disposal of the handloom product manufactured in the
State of Tamil Nadu.”

The amendment was duly seconded.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: சார், இந்தத் திருத்தத்தைப்
பற்றிக் கொஞ்சம் ஆழ்ந்து சிந்திக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்
கொள்கிறேன். காரணம், நாம் ஏற்கனவே, இந்த மசோதா
இங்கே வந்தபோது அந்த மசோதாவில் பெயர் 'தமிழ்நாடு
ஹேன்ட்லூம் டெக்ஸ்டைல்ஸ் ப்ரொட்டக்ஷன், டிஸ்ட்ரிபியூஷன்'
என்று பில் 1974 என்று தான் இருந்தது. பின்னாலே செலக்ட்
கமிட்டியில் நாம் விவாதிக்கிறபோது கைத்தறிக்குப் பாதுகாப்பு
என்று வருகிற காரணத்தால் அந்த வார்த்தையைச் சேர்க்க
வேண்டுமென்று முடிவு செய்தோம். ப்ரொட்டக்ஷன் என்று
வருகிற காரணத்தால்தான் அந்தக் கைத்தறித் துணிகளுக்குப்
பாதுகாப்பு என்ற முறையில், திரு. என். கே. பழனிசாமி
அவர்கள் நல்ல அபிப்பிராயத்தைக் கொடுத்தார்கள்.

Primary Society should only be a producing Society.

அந்த நிலைமை ஏற்பட்டது என்று சொன்னால், விற்பனைக்குப்
பொறுப்பு

Primary Society should not be a sales Society.

ஆகவே, 4 ஏ கொடுத்ததன் நோக்கம், கைத்தறிக்குப் பாதுகாப்பு
என்று சொல்வது கைத்தறித் துணியின் விற்பனை சம்பந்தமாகவும்
சில ஏற்பாடுகள் செய்யவேண்டும். அந்த ஏற்பாடுகளைச் செய்
வதற்கு பொறுப்பு அரசாங்கத்திற்கு இருக்கிறது. அது சில

234 தமிழ் நாடு 1974-ம் ஆண்டு, கைத்தறித் துணிகள் (உற்பத்தி, பகிர்நதளித்தல், விற்பனை) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 19/1974)

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி] [1975 நவம்பர் 5]

நடவடிக்கைகளையெல்லாம் எடுத்துக்கொண்டு இருக்கிறது. உதாரணத்திற்குச் சொல்லப்போனால், சென்ற ஆண்டு 1 கோடியே 30 லட்சம் ரூபாய் ரிபேட் பணம் கொடுத்தார்கள் என்று சொன்னால், இந்த ஆண்டு 2 கோடி ரூபாய் ரிபேட்டுக்கு கொடுக்கிறோம். ஆகவே, சென்ற ஆண்டைவிட இந்த ஆண்டு 10 கோடி ரூபாய் அதிகமாகக் கைத்தறி சொசைடிகளில் இருந்து துணி விற்பனையாகியிருக்கலாம். ஆகவே, இந்தத் திருத்தத்தை ஏற்றுக் கொண்டால் விற்பனைக்கு ஏற்பாடு செய்யும் பொறுப்பு அரசுக்கு வருகிறது.

அப்படி யோசிப்பதற்கு சந்தர்ப்பம் இருக்கும். விற்பனை சம்பந்தமாக அரசாங்கத்திற்கு எந்த விதமான பொறுப்பும் இல்லாத அளவுக்கு மசோதா இருக்கிறது. மசோதாவின் நோக்கம் கைத்தறிக்குப் பாதுகாப்பு அளிப்பது என்றால், அந்தத் தொழிலில் உற்பத்தியாகும் சரக்குகளின் விற்பனைக்கு அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அதற்கு அரசாங்கம் பொறுப்பு ஏற்க வேண்டும். எந்த மாதிரியான பொறுப்பு என்பதை நாம் விதிகளில் போடலாம், அல்லது தனியாக உத்திரவில் போடலாம்.

Actually my amendment can be given effect to by an executive order. Certain provisions can also be included.

ஆகவே, கைத்தறித் தொழிலைப் பாதுகாக்க வேண்டுமென்பதை ஆதரிக்கின்ற உறுப்பினர்கள், என்னுடைய இந்தத் திருத்தத்தையும் ஏற்றுக் கொள்வார்கள் என்று நினைக்கிறேன். இந்தத் திருத்தம் 'இன்னொக்குவஸ்' ஆனது. இதில் புதிய கருத்து எதையும் நான் கொண்டு வரவில்லை. ஏற்கனவே இருக்கின்ற கருத்தைத் தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறேனே தவிர, வேறில்லை. ஆகவே, பிரிவு 4 (எ)-ஐ ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள் கொண்டு வந்துள்ள திருத்தம் ஆதரிக்கப்பட வேண்டிய திருத்தம். இந்த மசோதாவில் மிக முக்கியமானது 'புரொட்டெக்ஷன்'. ஆனால் நமது மாண்புமிகு கைத்தறி அமைச்சர்

1975 நவம்பர் 5] [திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

இதை சாமார்த்தியமாக மாற்றி, நூல் வேண்டும், சாயம் வேண்டும் என்று போட்டுவிட்டு, எதைச் செய்ய வேண்டுமோ அதைச் செய்ய விட்டுவிட்டார். அதைத்தான் டிசென்டிங் நோட்டிஸ் திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி வெகு அழகாக எழுதியிருக்கிறார். சாயம் கொடுப்பது இருக்கட்டும், உற்பத்தி செய்த பிறகு தேங்கிப் போவதை யார் விற்பது? 40 சதவிகிதம் தேங்கியிருக்கிறபோது, நெசவாளர்கள் தெருத் தெருவாக அலைய வேண்டியிருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட நிலையில் கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு உண்மையாகவே இந்த அரசாங்கம் உதவி செய்ய வேண்டுமென்ற எண்ணமிருக்கால், தெற்கு மக்கியக்காவம் கொடுத்திருக்க வேண்டும். அப்படியில்லாமல், ஏகாவது பழியைத் தூக்கி மக்கிய அரசாங்கத்தின் மீது போடலாம், என்று மத்திய அரசாங்கத்தோடு மோத வழி செய்குகொண்டு, நூலை மொத்தமாக எங்களிடம் கொடுத்திருப்பா என்கிறார்கள். மற்ற மாநிலங்களில் உற்பத்தி செய்வதை உங்களிடத்தில் கொடுக்க வேண்டும் என்றால், 'கிவ் அண்டு டேக்' பாலிசி இருக்கவேண்டும்.

அடுக்கு, வேஷ்டி, புடவை, கரை போட்ட சேலை என்று இருந்ததை ஒப்போது மொத்தமாக 'தோஜிஸ்' என்று போட்டிருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு பேரவை துணைத் தலைவர்: ஹாண்டுலும் பிராடக்ட்ஸ் என்ற சப்ஜெக்ட் முடிந்துவிட்டது.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: நீங்களோ அறித்க மாசாணத் திலிருந்து வாக்கடாது என்கிறீர்கள். நமது மாகாணத்திலிருந்து போனால் போகாதே என்கிறீர்கள். அப்படியானால் விற்பதற்கு என்ன செய்வது, அதனால் தான் கேட்கிறேன். கண்கட்ட பண்ணித்தான் பேசுகிறேன். ஆகையால் கைத்தறிக்க இங்கே சந்தைக் கடை இருக்காது. சந்தைக் கடை இல்லாமல் கைத்தறி நெசவாளர்கள் கஷ்டப்படுவார்கள். மத்திய சர்க்கார் உத்தரவு கொடுக்கவில்லை என்பதற்காகச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறீர்களே தவிர உண்மையாக பிரச்னைக்கு தீர்வு காண கொண்டு வரவில்லை.

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி] [1975 நவம்பர் 5]

இன்றைக்கு என்ன சொல்லி கூட்டுறவு சொசைடியில் துணிகளுக்கு ரிபேட் கொடுக்கிறீர்கள்? காஞ்சிபுரத்தில் காமாட்சியம்மன் பட்டு கோவாபரேடிச் சொசைடி இருக்கிறது. 10 வருடமாக ஒருவர் அதன் தலைவராக இருக்கிறார். விருப்பமிருந்தால் நெசவாளர்களுக்கு வேலை கொடுப்பார், இல்லாவிட்டால் வேலை இல்லை என்பார். இந்த அக்கிரமம் நடக்கின்றது. கூட்டுறவு சொசைடியிலிருந்தால்தான் ரிபேட், தனியார் சொசைடிகளுக்குக் கொடுப்பதில்லை. கைத்தறி எவ்வளவு உற்பத்தியானாலும், 10 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கி வைத்து, அந்தக் கைத்தறித் துணிகளை எல்லாம் அரசாங்கம் வாங்கிக் கொண்டு விற்பனை செய்ய வசதி செய்து தரும் என்று முடிவு செய்தால்தான் கைத்தறித் துணிப் பிரச்சனை தீரும். அதை விட்டுவிட்டு, இப்படிப்பட்ட சட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருப்பது கண்டிக்கத் தக்கது. திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி கொண்டு வந்திருக்கின்ற திருத்தத்தை ஆதரித்து, அதை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: தலைவரவர்களே, ஆரம்பத்திலேயே சட்டத்தை கண்டிக்கத்தக்கது என்று சொல்லிவிட்டார். எல்லோரும் சேர்ந்து ஏகமனதாக நிறைவேற்ற உதவி செய்வார்கள் என்று கருதினேன். ஒரு சங்கத்தில் உற்பத்தியை மட்டும் வைத்துக்கொண்டு, விற்பனை செய்யக்கூடாது என்று தடை விதிக்கும் கொள்கை மிகவும் ஆபத்தான கொள்கையாகும். எந்தெந்த சங்கங்கள் விற்கமுடியாத சரக்குகளை உற்பத்தி செய்கிறதோ, அங்கெல்லாம் தகராறு ஏற்படுவதை நமது அனுபவத்தில் காண்கிறோம். உதாரணமாகச் சொல்ல வேண்டுமென்றால், சேலம், கோவை மாவட்டங்களில் சரக்குகளை எளிதாக விற்க முடிகிறது. தென் மாவட்டங்களில் சரக்குகளை விற்க முடியவில்லை. ஆகவே தான், உற்பத்தி செய்கின்றவர்களுக்கு, விற்பனை செய்யக்கூடிய சரக்குகள் என்று தெரிந்து உற்பத்தி செய்யும் வாய்ப்பு தர வேண்டும்.

இந்தத் திருத்தத்தைப் பொறுத்தவரையில் திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள் மிக கெட்டிகாரத் தனமாக கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள், திருமதி அனந்தநாயகி அவர்கள் திடீரென்று

1975 நவம்பர் 5] [திரு. செ. மாதவன்]

ஆதரித்து விட்டார்கள். அவர் திருத்தம் கொண்டு வந்திருப்பதன் நோக்கம், சட்டத்தில் இருக்கவேண்டும் என்று அல்ல, சட்டத்தில் போட்டால் நிறைவேறுது என்று அவர்களுக்கே தெரியும். கொள்கை அளவில் பொறுப்பை ஏற்க வேண்டும் என்று வலியுறுத்தத்தான் கொண்டு வந்திருக்கிறாரே தவிர வேறில்லை. ஏனென்றால் சட்டத்தின் மூலம் ஒன்றும் செய்ய முடியாது. சட்டத்தைப் போட்டு, கைத்தறித் துணிகளை விற்க வேண்டுமென்றால், எப்படி விற்பது? ஆகவே விற்பதற்கும் சட்டத் திற்கும் சம்பந்தமில்லை. விற்பதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்யவேண்டும் என்பதில் தான் பிரச்சனை இருக்கிறது. அதில இந்தியாவிலும் உள்ள பிரச்சனை இது.

இன்றைக்கு இருக்கின்ற நிலையில் பயங்கரத் தேக்கம் இருக்கின்ற நிலையைப் பார்க்கின்றோம். சட்டம் போட்டால் விற்க முடியும் என்பது பொருந்தாத வாதம். விற்க என்ன தடையிருக்கிறது என்பதுதான் பிரச்சனை. சந்தையில் போட்டிக்குத் தடை என்பதை இங்கே கைத்தறிக்கு ரகம் ஒதுக்குவதன் மூலம் தவிர்த்துக் கிறோம். நூல் விலை ஏற்றத்திற்குத் தடை, அதற்குப் பரிகாரம் கண்டிருக்கிறோம். நூல் விலையைக் கட்டுப்படுத்தி, நாமே விநியோகிப்பது என்பது வந்துவிடுமேயானால், விற்பனைக்கு ஒரு சந்தையை உருவாக்கி விட்டால், நிச்சயமாக விற்பனை தன்னால் நடக்கும் என்ற அடிப்படைக் கொள்கையைக் ஏற்றுக் கொண்டுதான் இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். கைத்தறித் தொழிலாளர்கள் அவ்வளவு பேரையும் கூட்டுறவுத் துறையில் கொண்டு வரவேண்டும் என்ற கொள்கையையும், உற்பத்தி செய்யப்படும் கைத்தறித் துணிகளை விற்க அரசாங்கமே பொறுப்பு ஏற்க வேண்டும் என்ற கொள்கையையும் வற்புறுத்தத் தான் இந்தத் திருத்தத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறாரே தவிர, சட்டத்திற்கும் அதற்கும் சம்பந்தம் இல்லை. ஆகவே, திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி திருத்தத்தை திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திருத்தம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, தோல்வி யுற்றது.

தமிழ் நாடு 1974-ம் ஆண்டு, கைத்தறித் துணிகள் (உற்பத்தி, பகிர்ந்தளித்தல், விற்பனை) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 19/1974)

235

New Clause 14-A

[1975 நவம்பர் 5]

பிரிவுகள் 5 முதல் 14 முடிய பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டன.

THIRU K. T. K. TANGAMANI: Sir, I move the following amendment:—

‘ After Clause 14, add the following as New Clause 14-A :—

“ 14-A. The Government shall give protection to the owner of handloom so registered and the worker employed whether as owner or otherwise, regarding wages, housing etc., through such notifications as are necessary for that purpose ”.

The amendment was duly seconded.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: தலைவரவர்களே, இந்தத் திருத்தத்திலும் உடனடியாக ஊனம் இருக்கிறது என்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் சுட்டிக் காட்டத் தான் போகிறார்கள். முதலரிடங்கில் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் பேசும்போது, இந்த சட்டத்திற்கும், அங்கே பணியாற்றும் தொழிலாளர்களுக்கும் நேரடியாகச் சம்பந்தப்படுத்த முடியாது; தொழில் சம்பந்தமாகத் தனியாக சட்டங்கள் இருக்கின்றன, குறைந்தபட்ச சம்பளச் சட்டம் இருக்கிறது, இப்போது தொழிற் தகராறு சட்டத்தில் அவர்களையும் சேர்க்க வேண்டும் என்று கேட்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். அதை நான் ஏற்றுக்கொள்கிறேன்.

ஆனால், கைத்தறியைப் பொறுத்தவரையில், 14-வது பிரிவைத் திரும்பிப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். 14 வது பிரிவுப்படி, முதல்முதலாக நாம் கைத்தறிகளைப் பதிவு செய்கிறோம். கைத்தறி பூராவையும் விட்டு எடுக்கிறோம். அப்படி எடுக்கின்றபோது, அந்தக் கைத்தறியிலே பணியாற்றுகிறவர்களும், அதோடு சேர்ந்து இணைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே தமிழ்நாடு அரசுக்கு ஒரு வாய்ப்பு இருக்கிறது. தமிழகத்தில் 5 லட்சம் கைத்தறிகள் இருக்கின்றன. அதில் பாடுபடக்கூடியவர்கள் 10, 15 லட்சம் பேர். இந்த 15 லட்சம் பேர்களின் பெயரையும் எடுத்து வைத்துக் கொள்வதில் சிரமம் இருக்காது. இன்றைக்குப் பல தொழிற்சாலைகள் இருக்கின்றன. சர்க்கரை

தமிழ் நாடு 1974-ம் ஆண்டு, கைத்தறித் துணிகள் (உற்பத்தி, 239
பகிர்ந்தளித்தல், விற்பனை) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப்
பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 19/1974)

1975 நவம்பர் 5] [திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

ஆலை இருக்கிறது, ஆர்பர் தொழிலாளிகள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் பெயர்களைப் பதிவு செய்து வேலையில்லாத காலத்தில் அவர்களுக்கு சப்ளிடி அலவன்ஸ் கொடுக்கிறார்கள். அதே போன்று சர்க்கரை ஆலைகளை எடுத்துக் கொண்டால், சீசன் இல்லாத காலத்தில் வேலையில்லாத தொழிலாளிகளுக்கு 25 சதவிகிதம், 50 சதவிகிதம் என்று அலவன்ஸ் கொடுக்கக்கூடிய ஏற்பாடு இருக்கிறது. கைத்தறி நெசவுத் தொழிலாளர்கள் ஏற்கனவே மிகக் குறைந்த சம்பளம் வாங்கக் கூடியவர்கள். அவர்களுக்கு வருடம் பூராவும் வேலை கிடைப்பதில்லை. வேலையில்லாத காலத்தில் அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு கொடுக்க ஏற்பாடு செய்வது அவசியம். அப்படிக் கொண்டு வருவதில் சட்டப்படி கொண்டு வரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மத்திய சர்க்கார் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்குப் பாதுகாப்பு கொடுப்பதற்காக ஆலோசனைக் குழு போட்டிருக்கிறார்கள் என்று சொல்கிறோம். அது ஸ்டாசுடரி பாடி இல்லை. ரீஜினல் பிராஸிடெண்டு கமிட்டி என்பது கூட அட்வைசரி பாடி தான்.

(நண்பகல் 12.00)

It is not a statutory body. It is only an advisory body. There is the Regional Provident Fund Committee but it is only an advisory committee. But there is the Central Advisory Board which is a statutory body.

அங்கு எடுக்கின்ற முடிவுதான் கடைசியான முடிவு அங்கே நான் பத்தாண்டுகள் செயல்பட்டிருக்கிறேன். அங்கே எடுக்கப்பட்ட முடிவுதான் பல மாநிலங்களும் முடிவு எடுக்க உதவியாக இருக்கின்றது. மில்கன் மூடப்பட்டு விட்டால் தொழிலாளியின் பங்கை மட்டும் கொடுக்க வேண்டும் என்று இருந்தது. ஆனால் முதலாளியும் மூடிய ஆலையினுடைய பங்கிலிருந்து பங்கைக் கொடுக்க வேண்டுமென்று முன்னால் நாங்கள் எல்லாம் சொன்னோம். அப்போது வி. எஸ். சுப்பையா அவர்கள் உறுப்பினராக இருந்தார்கள். அதைத் தீர்மானமாக நிறைவேற்றி அதைச் சட்டமாக அக்கக் கூடிய நிர்பந்தத்தை ஏற்படுத்தினோம். அப்படி ஸ்டாசுடரி பாடி என்று வருகின்றபோது உத்தரவாதம் அதிகாரத்தோடு நீடிக்கிறது. நேரடியாகப் பார்த்தால் இதில்

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி] [1975 நவம்பர் 5]

சட்டத்தின் இணக்கம் இருக்கிறதா, இல்லையா என்ற ஐயப்பாடு ஏற்படலாம். இருந்தாலும் 14-வது பிரிவிற்குப் பிறகு தொழிலாளிக்குப் பாதுகாப்பு என்று சேர்ப்பதில் தவறில்லை என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

These things can be done by such notifications as are necessary for that purpose.

நோடிபிகேஷன் எல்லாவற்றையும் கூற வேண்டியதில்லை. சம்பளம், மினிமம் வேஜஸ் என்று எல்லாவற்றையும் அமுல்படுத்த வேண்டுமென்று சொல்லவில்லை. ஹவுசிங் சம்பந்தமாக, இந்தந்த இடத்தில் ஹவுசிங் என்று சொல்லலாம். தொழிலாளர்களைப் பாதுகாக்கக்கூடிய பொறுப்பு என்ற முறையில் சர்க்கார் அதிகமாகப் பொறுப்பு ஏற்க வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதில் மாநில சர்க்காரா, மத்திய சர்க்காரா என்ற பிரச்சினை இல்லை. இந்த அரசாங்கமாக இருந்தாலும் தொழிலாளர்களைப் பாதுகாக்கக் கூடிய பொறுப்பை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். அந்த முறையில் இந்த அம்சத்தை நான் மீண்டும் வற்புறுத்துகிறேன். இதை ஏற்றுக்கொள்வதில் பெரிய சிரமம் இல்லை. ஆகவே, இந்தத் திருத்தத்தை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

If this sense is brought out, I am prepared to accept any, other amendment.

இந்தத்

திருத்தத்தை இப்படியே ஏற்றுக்கொள்ளாவிட்டாலும் இந்தத் திருத்தத்தின் கருத்து வரும்படியாக நீங்களே திருத்தம் செய்தாலும் அந்தத் திருத்தத்தை நான் ஏற்றுக்கொள்வதற்குத் தயாராக இருக்கிறேன் என்று கூறி இந்தத் திருத்தத்தை அங்கீகரிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : தலைவரவர்களே, இது பற்றி நீண்ட விவாதங்கள் எல்லாம் ஆய்வுக் குழுவில் நடத்தப் பட்டன. இறுதியில் அது கை விடப்பட்டது. தொழிலாளிகளுக்குப் பாதுகாப்பு கொடுக்க வேண்டும் என்ற அம்சம் தான் இந்தப் பிரச்சினை என்று கருதுகிறேன். தூல், மூலப் பொருள்கள் என்ற பிரச்சினை வரும்போது எவ்வளவு கைத்தறி, எவ்வளவு னிசைத் தறி என்று தெரியாமல் இருக்கிறது. இந்த நிலைமை

1975 நவம்பர் 5] [திரு. செ. மாதவன்]

மாற வேண்டும் என்பதற்காகவே இந்தச் சட்டத்தில் இந்தப் பிரிவு கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறதே தவிர தொழிலாளிகளுக்குப் பாதுகாப்பு என்பது வேறு பிரச்சினை. அதற்கும் இதற்கும் சம்பந்தமே இல்லை. பாதுகாப்புக்கு என்ன செய்ய வேண்டும் என்பது ஆங்காங்குள்ள பிரச்சினையாக இருக்கிறது. கூட்டுறவுத் துறையைப் பொறுத்தவரையில் அந்தந்த கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் நூல் விலையை நிர்ணயிக்கும்போது கூலியையும் நிர்ணயித்து விடுகிறது. பிரச்சினை அங்கே இல்லை, தனியார் துறையில்தான் இந்தப் பிரச்சினை இருக்கிறது. ஆங்காங்கே போராட்டங்கள் நடத்தப்படுகின்றன. அவர்கள் கேட்பது எல்லாம் இது ஒரு இண்டஸ்டிரியாக எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும், இண்டஸ்ட்ரியல் டிஸ்ப்யூட் ஆக்டில் இது வர வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறார்கள். இந்தச் சட்டத்தில் அவற்றைக் கொண்டு வர முடியாது என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இதில் என்னுடைய கருத்து, இவற்றை எல்லாம் விட, தொழிலாளர்களுக்கு நிரந்தரமான பாதுகாப்பு கொடுக்க வேண்டுமென்றால் நூற்றுக்கு நூறு கைத்தறியை கூட்டுறவுத் துறைக்குக் கொண்டு வந்து விட வேண்டும், அப்போதுதான் நிரந்தரமான பாதுகாப்புக் கிடைக்கும் என்பது என்னுடைய அனுபவம். இதை மத்திய அரசு கொள்கை அளவில் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. 60 சதவிகிதத்திற்குக் கொண்டு வரலாம் என்ற ஒரு கருத்தையும் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அதற்குத் தேவையான பொருள் உதவி தர வேண்டுமென்று நாம் கேட்டிருக்கிறோம். இந்த முறையில்தான் தொழிலாளர்களுக்குப் பாதுகாப்புத் தர முடியும். எனவே, இந்தச் சட்டத்தில் தேவை இல்லாத இந்தத் திருத்தத்தை சேர்ப்பது சரியல்ல. இந்தத் திருத்தத்தைத் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள் திருத்தம் பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு தோல்வியுற்றது.

பிரிவுகள் 15, 16, பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டன.

242 தமிழ் நாடு 1974-ம் ஆண்டு, கைத்தறித் துணிகள் (உற்பத்தி, பகிர்ந்தளித்தல், விற்பனை) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 19/1974)

[1975 நவம்பர் 5]

Clause 17.

MR. DEPUTY SPEAKER : The question is—

‘ That clause 17 do stand part of the Bill. ’

THIRU N. K. PALANISAMY : Sir, I move the following amendment :—

‘ In clause 17, in sub-clause (d) after the words, ‘ any person ’ add the following words :—

“ not lower than the rank of Co-operative Sub-Registrar ”.

The amendment was duly seconded.

* திரு. என். கே. பழனிசாமி : தலைவர் அவர்களே, 1960 ஆம் வருஷம் சப்ரீம் கோர்ட்டில் ஒரு கேசில் ‘ டிராக்ஸ் & மேஜிக் ரெமடீஸ் & அப்ஜக்ஷனபிள் அட்வர்டைஸ்மென்ட்ஸ் ஆக்டில் ” ஒரு தீர்ப்பு வழங்கி இருக்கிறார்கள். முன்பு அதில் யார் வேண்டுமானாலும் செக் பண்ணலாம் என்று இருந்தது, 544 ஆம் பக்கம் செக்ஷன் 8 இல் இது இருக்கிறது. அந்தத் தீர்ப்புக்குப் பிறகு இவர்தான்—இன்ஸ்பெக்டர்—தான் செக் பண்ண வேண்டுமென்று நடைமுறைப் படுத்தப்பட்டது. சட்டம் திருத்தப்பட்டது. அந்த அடிப்படையில்தான் நான் இந்தத் திருத்தத்தைக் கொடுத்திருக்கிறேன். இந்தத் திருத்தத்தை நனம் அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : இந்த யோசனை ஏற்கனவே விவாதிக்கப்பட்டு பரிசீலிக்கப்பட்டது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. என். கே. பழனிசாமியின் திருத்தம் பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டுத் தோல்வியுற்றது.

பிரிவு 17 பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப் பட்டது.

பிரிவுகள் 18 முதல் 38 வரை பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டன.

1975 நவம்பர் 5]

பிரிவு 1, முகப்புரை, நெடுந்தலைப்பு ஆகியவை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டன.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: மாண்புமிகு துணைத் தலைவரவர்களே—

“தமிழ்நாடு 1974-ம் ஆண்டு கைத்தறித் துணிகள் (உற்பத்தி, பகிர்ந்தளித்தல், விற்பனை) சட்ட முன்வடிவு சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 19/74), கூட்டாய்வுக்குழு திருத்தியமைத்தவாறு நிறைவேற்றப்படவேண்டும்”

என்ற தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே: இந்த மசோதா வாவேற்கத் தக்கது என்பதில் கருத்து வேறுபாடு இருக்க முடியாது. இருந்தாலும் கூட கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் ஒரு கேள்வியை இந்த மன்றத்தில் கிளப்பி இருக்கிறார்கள். இந்த மசோதாவிற்கு மத்திய அரசாங்கத்தில் ஒப்புதல் பெற்றிருக்கிறார்களா? இதை ஏன் கேட்கிறேன் என்றால் மசோதா வந்ததற்குப் பிறகு மீண்டும் ஜனாதிபதியின் அனுமதியைப் பெறுவதற்காக பிரசிடெண்டின் கன்கரன்ஸ் பெறுவதற்காக அனுப்பப்பட வேண்டும். பிரசிடெண்டின் அங்கீகாரத்தைப் பெறுவதற்கு முன்பாக செண்டிரல் கவர்ன்மெண்டுக்கு சாதாரணமாக, தமிழக அரசு எழுதவேண்டும். அப்படி எழுதியிருக்கிறார்களா? எழுதிக் கேட்டு ஒப்புதலை பெற்றிருக்கிறார்களா? இங்கே இந்த சட்ட மன்றத்தில் நிறைவேற்றி மத்திய அரசு அங்கீகரிக்கவில்லை என்றால் அதில் பிரயோசனம் ஒன்றும் இல்லை. எனவே தான், இந்த ஐயப்பாட்டை எழுப்பினேன். இதற்கு விளக்கம் அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: தலைவரவர்களே, ஏற்கனவே இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வரும்போது இது பற்றிய விவரத்தை மத்திய அரசுக்குத் தெரிவித்து அதற்கு பதில் கூறி இருக்கின்றார்கள். குடியரசுத் தலைவரின் அனுமதியைப் பெற வேண்டுமென்று கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் கூறினார்கள். மத்திய அரசுக்கு எழுதி அனுப்பி இருக்கிறோம். அத்தோடு, முதலமைச்சர் அவர்கள் கூட சம்பந்தப்பட்ட மத்திய அமைச்சரிடம் வலியுறுத்தி இருக்கிறார்கள். மத்திய அரசு இதை

244 தமிழ்நாடு 1974-ம் ஆண்டு, கைத்தறித் துணிகள் (உற்பத்தி, பகிர்ந்தளித்தல் விற்பனை) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 19/1974)

[திரு. செ. மாதவன்] [1975 நவம்பர் 5]

கொள்கை அளவில் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களாகவே கூட சட்டத்தை கொண்டு வரவிருக்கிறார்கள் என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். எனவே, இந்தச் சட்டத்தை நிராகரிப்பதற்கு எந்த வாய்ப்பும் இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

“தமிழ்நாடு, 1974 ஆம் ஆண்டு கைத்தறித் துணிகள் (உற்பத்தி, பகிர்ந்தளித்தல், விற்பனை) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண். 19/74) கூட்டாய்வுக் குழு திருத்தியமைத்தவாறு சட்டமாக நிறைவேற்றப்பட வேண்டும்”

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, சட்டமுன்வடிவு சட்டமாக நிறைவேற்றப்பட்டது.

7. அரசினர் தீர்மானம்.

பேரவை அலுவல் வரிசையில் மாற்றம்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : தலைவர் அவர்களே, “இன்றைய நிகழ்ச்சி நிரலிலுள்ள 3-வது இனத்திற்குப் பிறகு 2-வது இனத்தை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்” என்று முன்மொழிகிறேன்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டது.

(4) அரசினர் சட்ட முன்வடிவுகள் (தொடர்ச்சி)

(சு) தமிழ்நாடு 1974 ஆம் ஆண்டு குடியிருப்பு அனுபோகதாரர்கள் (உரிமை வழங்குதல்) இரண்டாவது திருத்தச் சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண். 13/1974)

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, “தமிழ்நாடு 1974 ஆம் ஆண்டு குடியிருப்பு அனுபோகதாரர்கள்